

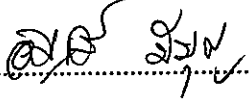
การรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาของศูนย์วิจัยและพัฒนา
ชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา

ธัญญ ทองนำ

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มิถุนายน 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

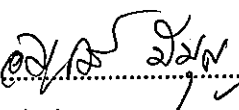
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ รัชฎ ทองนำ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

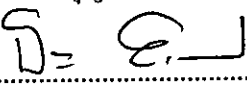
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.อัญชลี มีบุญ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(ดร.อัญชลี มีบุญ)

..... กรรมการ
(พลตรี ดร.ชนัญ ยังเฟื่องมนต์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

วันที่ 17 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.บรรพต วิรุณราช อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบรวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย นอกจากนี้ ยังได้รับความอนุเคราะห์จากประชาชนในเขตจังหวัดเชียงราย ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อเสมิน คุณแม่เสวย และพี่ น้อง เพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจ และสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตาแต่บุพการี บวรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

ธัญญ์ ทองนำ

57710058: สาขาวิชา: การจัดการสาธารณะ; บธ.ม. (การจัดการสาธารณะ)

คำสำคัญ: การรับรู้/ น้ำมันเมล็ดชา/ มूलนิธิชัยพัฒนา

ัญญู ทองนำ: การรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มूलนิธิชัยพัฒนา (PEOPLE'S PERCEPTION AFFECTION OIL-SEED CAMELLIA UNDERSTANDING OF THE OIL-SEED CAMELLIA AND OIL CROP RESEARCH CENTER AND DEVELOPMENT OF THE CHAIPATTANA FOUNDATION) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์:อัญชลี มีบุญ, Ph.D. 81 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มूलนิธิชัยพัฒนา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ กลุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงราย อายุ 18-60 ปี รวมทั้งสิ้น 400 คน ด้วยวิธีการสำรวจ (Survey research method) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียด ในเรื่องของการกำหนดกลุ่มตัวอย่างประชากร การสุ่มตัวอย่างการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้นใช้การพิสูจน์ความแตกต่างแบบ Independent sample t-test, One-way ANOVA รวมทั้งการวิเคราะห์ความถดถอยของตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัว ขึ้นไป และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression)

ผลการวิจัย พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.09$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับสื่อเพื่อการรับรู้เกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ คนรู้จักแนะนำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{x} = 2.12$) รองลงมาคือ งานวิจัย ค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 2.11$) เว็บไซต์ ($\bar{x} = 2.10$) และวิทยุ/โทรทัศน์ ($\bar{x} = 2.09$) ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา อยู่ในเกณฑ์ ต่ำ (0-5 คะแนน) มากที่สุด จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 65.2 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา อยู่ในเกณฑ์สูง (11-15 คะแนน) จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (6-10 คะแนน) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ อาเภอที่อาศัย และ

ภูมิลาเนาที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ไม่แตกต่างกัน และ การรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา โดยรวมอยู่ในระดับสูง

($\beta = .789$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาทั้งหมด 2 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ลำดับที่ 1 คือ งานวิจัย ($\beta = .804$) และลำดับที่ 2 คือ วิทยุ/โทรทัศน์ ($\beta = .128$)

57710058: MAFOR: BUSINESS ADMINISTRATION; MBA (BUSINESS
ADMINISTRATION)

KEYWORDS: PERCEPTION, OIL-SEED CAMELLIA, THE CHAIPATTANA
FOUNDATION

THANYA THONGNUM: PEOPLE'S PERCEPTION AFFECTING OIL-SEE
CAMELLIA UNDERSTANDING OF THE OIL-SEED CAMELLIA AND OIL CROP RESEARCH
CENTER AND DEVELOPMENT OF THE CHAIPATTANA FOUNDATION
ADVISOR: AUNCHALEE MEEBOON, PH.D.81P.2015

This research aims to study the perception of people influences on the oil-seed camellia understanding of the oil-seed camellia and oil crop Research Center and Development of The Chaipattana Foundation. The research is qualitative research; the samples were 400 people living in Chiang Rai province, aged between 18-60 years old, the survey research method was used, and a questionnaire was used as a research tool to gather data. The researcher determined the research methodology as following: the sample group, sampling to collect data, data analysis and the data were processed by Statistical Package for the Social Sciences (SPSS). The analytical statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation and the hypothesis testing was the Independent Sample t-test, one way ANOVA, including regression analysis and multiple regression analysis.

The research found the overall perception about the oil-seed camellia information was at an average level (\bar{X} = 2.09) and the item analysis revealed the information about the oil-seed camellia perception media was at the average level for every item as follows; the acquaintances advice (\bar{X} = 2.12), via research (\bar{X} = 2.11), from websites (\bar{X} = 2.10) and radio or TV (\bar{X} = 2.09) respectively. Most knowledge about the oil-seed camellia was low (0-5 points) for 261 subjects representing 65.2 percent, followed by the knowledge about the oil-seed camellia was high (11-15 points) for 138 subjects representing 34.5 percent, and the knowledge about the oil-seed camellia was average for 1 person representing 0.3 percent. The result from hypothesis testing found the different gender, age, education level, wages, career, district residents and domicile had no influence on the oil-seed camellia. In addition, the participants' overall perception of the oil-seed camellia was high (\bar{X} = 0.789) and the aspect considering showed subjects' perception had an influence on oil-seed camellia for 2 aspects with important significance at level $p = 0.05$, such as the research (β = 0.804) and radio or TV. (β = 0.128)

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมุติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
นิยามศัพท์.....	6
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการสาธารณะ	15
ที่มาและคุณประโยชน์ของน้ำมันเมล็ดชา	19
ผลการดำเนินงาน.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	30
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
ลักษณะของแบบสอบถาม	32
ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	37
นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	59
สรุปผลการวิจัย.....	59
การอภิปรายผล	61
ข้อเสนอแนะ	63
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	63
บรรณานุกรม	64
ภาคผนวก	67
ภาคผนวก ก	68
ภาคผนวก ข	73
ภาคผนวก ค	77
ประวัติผู้วิจัย	81

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 แหล่งและพื้นที่ปลูกขาน้ำมันในพื้นที่โครงการ (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2556)	20
4-1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะบุคคล	37
4-2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับสื่อเพื่อการรับรู้เกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา	40
4-3 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา	41
4-4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านบริบท	43
4-5 ค่าคะแนนของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านสถานที่ปลูก.....	44
4-6 ค่าคะแนนของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านการเก็บเกี่ยว.....	45
4-7 ค่าคะแนนของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านการนำไปใช้ประโยชน์.....	46
4-8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา	47
4-9 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา จำแนกตามเพศ	48
4-10 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา จำแนกตามอายุ	49
4-11 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา จำแนกตามระดับการศึกษา.....	50
4-12 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	51
4-13 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา จำแนกตามอาชีพ	52
4-14 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา	

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
จําแนกตามอำเภอที่อยู่อาศัย.....	54
4-15 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา จําแนกตามภูมิลาเนา.....	55
4-16 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหวางการรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาโดยรวม	56
4-17 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาโดยรวม	57

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1-1	กรอบแนวคิดการวิจัย	5
2-1	สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จทอดพระเนตรความก้าวหน้า ในการดำเนินงาน โครงการ	23
2-2	สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงรับฟังรายงานผลการดำเนินงาน	23
2-3	ลักษณะต้นขาน้ำมัน	25
2-4	ผลิตภัณฑ์น้ำมันเมล็ดชา.....	25

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความต้องการพืชที่สามารถนำไปผลิตเป็นพลังงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสถานการณ์ราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ปรับตัวสูงขึ้นและผันผวนอย่างมาก ประกอบกับความต้องการใช้พลังงานที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจส่งผลให้หลายประเทศในโลก รวมทั้งประเทศไทยมีนโยบายพัฒนาและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนจากพืชแทนการใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิลมากขึ้น และทำให้ความต้องการพืชที่สามารถนำไปผลิตพลังงานเพิ่มขึ้น เช่น มันสำปะหลัง อ้อย ปาล์มน้ำมัน เป็นต้น และมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ประโยชน์ผลผลิตทางการเกษตร จากการปลูกเพื่อเป็นอาหาร มาเป็นให้พลังงานมากขึ้น ซึ่งสามารถก่อให้เกิดผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตอาหาร รวมทั้งความมั่นคงด้านอาหารของประเทศและการส่งออกได้ ดังนั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 จึงได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน โดยพยายามสร้างฐานภาคเกษตรให้มีความเข้มแข็งและเกษตรกรมีรายได้ที่มั่นคง สามารถผลิตอาหารได้เพียงพอและมีคุณภาพควบคู่ไปกับการพัฒนาพลังงานทดแทนจากพืชที่เพียงพอเพื่อเป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประเทศ เมื่อราคาพลังงานเกิดความผันผวนรวมถึงสร้างหลักประกันรายได้ให้แก่ครัวเรือนเกษตรกรในระบบด้วย (สำนักนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2555)

ชาน้ำมันและพืชน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดใหม่ที่สร้างรายได้ให้กับคนไทย ช่วยแก้ไขปัญหาล่าช้าล้อมโถมและป้องกันการกัดเซาะพังทลายของหน้าดินบริเวณเชิงเขา โครงการศึกษาและพัฒนาการปลูกชาน้ำมันของมูลนิธิชัยพัฒนา เป็นโครงการที่ดำเนินงานสนองพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน เพื่อเป็นโรงงานผลิตน้ำมันจากเมล็ดชาและพืชน้ำมัน ซึ่งโรงงานนี้ จะผลิตน้ำมันคุณภาพสูง สำหรับการบริโภคและทำผลิตภัณฑ์อื่น ๆ เช่น เครื่องสำอาง เป็นต้น ชาน้ำมันนับเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีบทบาทในการสร้างรายได้เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน โดยการจ้างปลูกและดูแลในระยะเริ่มต้น เก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าในระยะยาว และในอนาคตยังสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่สวยงามได้ น้ำมันที่ได้จากเมล็ดชามีกรดไขมันไม่อิ่มตัวสูง และมีสัดส่วนของ กรดไขมันชนิดต่าง ๆ ใกล้เคียงกับน้ำมันมะกอกจนได้รับการขนานนามว่าเป็น

น้ำมันมะกอกแห่งตะวันออกโดยน้ำมันเมล็ดชายังมีวิตามินอีสูง สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของวิทยาศาสตร์การอาหาร ที่พบว่าน้ำมันเมล็ดชามีสัดส่วนของกรดไขมันชนิดต่าง ๆ ในปริมาณที่ส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค มีสรรพคุณทางการแพทย์ในการช่วยป้องกันไขมันอุดตันในเส้นเลือดหัวใจ (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2556)

ในปัจจุบัน มูลนิธิชัยพัฒนาได้สนองพระราชดำริ ได้จัดทำ “โครงการศึกษาและพัฒนาการปลูกชาน้ำมัน” เมื่อปี พ.ศ. 2546 โดยประสานกับสถาบันพฤกษศาสตร์มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน นำเมล็ดพันธุ์และต้นกล้าชาน้ำมันมาวิจัยและทดลองปลูกในพื้นที่ทดลองวิจัยตามโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ และพื้นที่ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พอถึงปี พ.ศ. 2549 ทางสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้นำเมล็ดกล้า ถวายเมล็ดพันธุ์ จำนวน 2,500 กิโลกรัม และต้นกล้าชาน้ำมันอีก 40,000 ต้น ปัจจุบันโครงการฯ ได้ขยายการปลูกในพื้นที่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ และจังหวัดนครราชสีมา แล้ว 954,378 ต้น รวมพื้นที่กว่า 3,683 ไร่ อาทิ โครงการพัฒนาอดอยตุง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเชียงราย พื้นที่ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) พื้นที่แปลงชาน้ำมันบ้านโป่ง มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชฯ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา พื้นที่สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ จังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่บ้านปางมะหัน บ้านปุนะ และพื้นที่ใกล้เคียง ตำบลเทอดไท อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ขณะนี้ต้นชาน้ำมัน มีอายุระหว่าง 3-4 ปี คาดว่าจะให้ผลผลิตและสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตป้อนเข้าสู่โรงหีบน้ำมันได้ใน ช่วงปลายปี พ.ศ. 2554 โดย ชาน้ำมันจะกลายเป็นพืชเศรษฐกิจตัวใหม่ ที่น่าจับตามองเป็นอย่างมาก (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2556)

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา ได้กล่าวว่า ถ้าย้อนกลับไปเมื่อ 11 ปีที่แล้ว เรายังไม่รับรู้กันมากนักว่าชาน้ำมันคืออะไร จนศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมว่าเป็นพืชสายพันธุ์คามิเลีย โอลิเฟรา จากสาธารณรัฐประชาชนจีน จึงได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงไปเจรจากับทางจีนจนได้ กิ่ง เมล็ด และพันธุ์มาเพื่อปลูกในประเทศไทย ซึ่งพืชชนิดนี้ไม่เหมือนต้นชาทั่วไป แต่เป็นต้นไม้ที่ใหญ่และต้องปลูกบนพื้นที่สูง 1,200 เมตร ขึ้นไปเท่านั้น พื้นที่เหล่านี้มูลนิธิแม่ฟ้าหลวงฯ มีความเชี่ยวชาญ จึงได้ดำเนินการปลูกที่เขตพื้นที่โครงการพัฒนาอดอยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริเป็นแห่งแรก ก่อนจะขยายไปบริเวณใกล้เคียงกว่า 3,600 ไร่ ได้ต้นชากว่า 950,000 ต้น ทว่าทั้งภาคเหนือไปยังชายแดนพม่า และจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมันขึ้น แต่ปัญหาสำคัญที่พบคือ น้ำมันเมล็ดชา ยังไม่เป็นที่รู้จักของประชาชนชาวไทยโดยทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงห่วงใยเพราะอยากเห็นคนไทยมีสุขภาพที่ดี (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2556)

ปัจจุบันผลผลิตเมล็ดชาออกมาเป็นจำนวนมากและใน 1 ปี สามารถออกผลผลิตได้ 2 ครั้ง โดยสาธารณรัฐประชาชนจีนออกผลชาเพียงปีละ 1 ครั้ง ดังนั้นในขณะนี้มูลนิธิชัยพัฒนาจึงดำเนินการบีบน้ำมันชาออกมาและมีจำนวนมากอีกทั้งขณะนี้มีปัญหาด้านการตลาดที่ผู้ซื้ออาจจะยังไม่เข้าใจถึงคุณประโยชน์ของน้ำมันชา (ลลิต ถนอมสิงห์, สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2558)

ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นข้าราชการพลเรือนในพระองค์ จึงสนใจที่จะศึกษา เรื่องการรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาของ ศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงและพัฒนาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณประโยชน์ของน้ำมันเมล็ดชาให้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา
2. เพื่อนำผลการศึกษาเสนอต่อมูลนิธิชัยพัฒนา ในการปรับปรุงและพัฒนาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีการรับรู้และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณประโยชน์ของน้ำมันเมล็ดชา

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ต่างกัน
2. การรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่องการรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพีชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงการรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพีชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงราย อายุ 18-60 ปี จำนวน 951,058 คน และกลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 400 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ (Perception) และแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

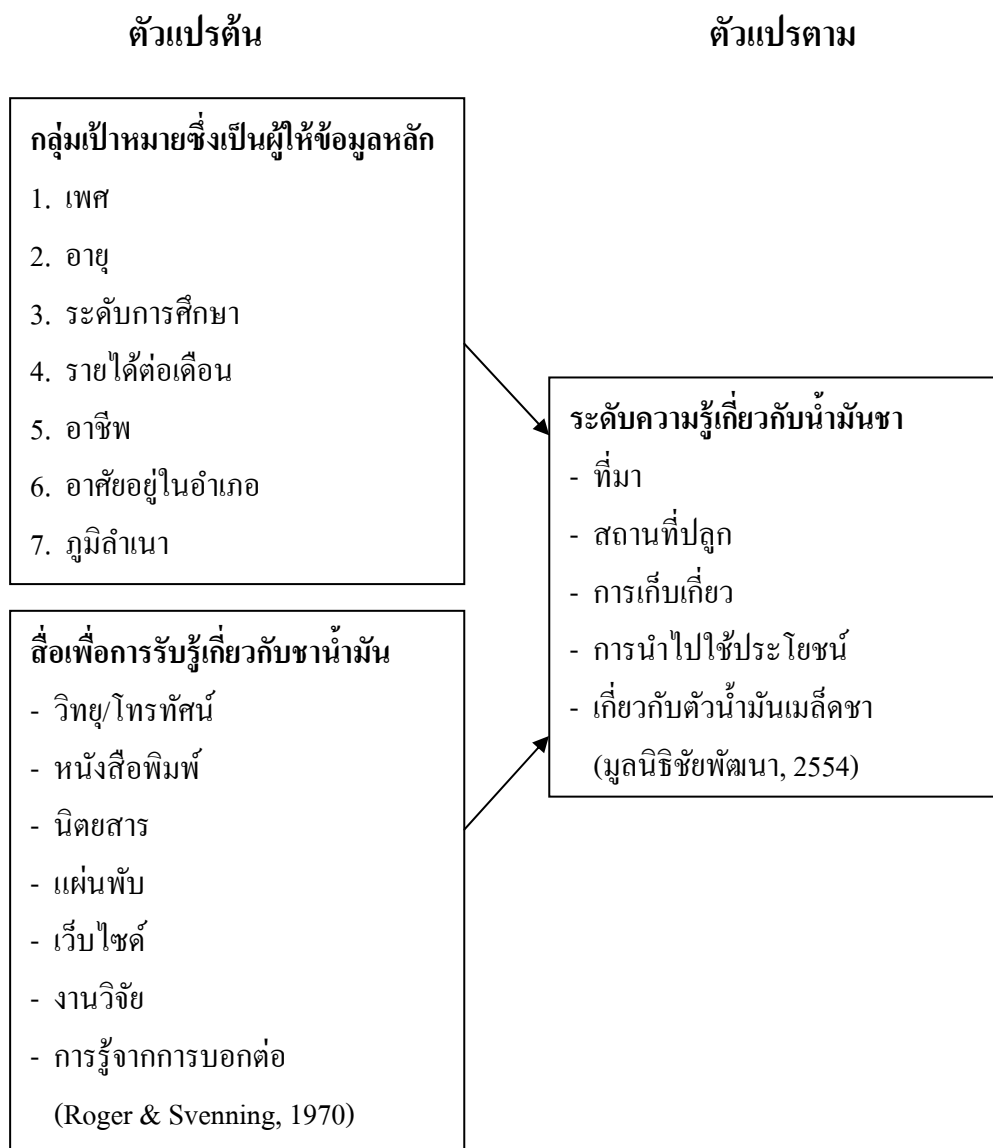
ขอบเขตด้านพื้นที่

สถานที่ในการศึกษาครั้งนี้ ศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย เพราะเป็นแหล่งที่พักอาศัยและย่านธุรกิจ และอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เพราะเป็นแหล่งบิบบนน้ำมันชา

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ตั้งแต่เดือน มกราคม พ.ศ. 2559 ถึง มีนาคม พ.ศ. 2559

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการรับรู้ของประชาชนที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาของศูนย์วิจัยและพัฒนาขาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา

2. เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ประชาชนมีการรับรู้เกี่ยวกับคุณประโยชน์ของน้ำมันเมล็ดชามากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์

การรับรู้ หมายถึง กระบวนการทางความคิดและจิตใจของมนุษย์ที่แสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจความรู้สึกนึกคิด ที่มีผลมาจากกระบวนการรับและตีความสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่มาสัมผัสด้วยความแตกต่างกันทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลและประสบการณ์ที่ผ่านมามากน้อยแตกต่างกัน จึงมีการรับรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งการรับรู้จะส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อการรับรู้ในสิ่งนั้น ๆ

น้ำมันเมล็ดชา หมายถึง น้ำมันซึ่งได้จากการสกัดเย็นจากเมล็ดชาสายพันธุ์ *Camellia oleifera* ใช้บริโภคและเป็นส่วนประกอบของเครื่องสำอางมีคุณประโยชน์ต่อสุขภาพมาก เพราะมีกรดไขมันอิ่มตัวต่ำ และมี กรดไขมันไม่อิ่มตัวสูง มีส่วนช่วยป้องกันการเกิดโรคหลอดเลือดตีตัน โรคอัมพาต โรคความดันโลหิต โรคเบาหวาน โรคหัวใจ ซึ่งส่งผลดีมากต่อสุขภาพร่างกายของผู้มีภาวะน้ำหนักเกิน สตรีมีครรภ์ และผู้สูงอายุ และผลิตโดยศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมันมูลนิธิชัยพัฒนาภายใต้ตราสินค้า “ภัทรพัฒน์”

ศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน หมายถึง ศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา ซึ่งตั้งอยู่บนถนนพหลโยธิน ตำบลเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา การรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการสาธารณะ
3. ที่มาและคุณประโยชน์ของน้ำมันเมล็ดชา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร

ความหมายของการรับรู้

Schiffman and Kanuk (2000, p.146) การรับรู้ คือ กระบวนการที่บุคคลแต่ละบุคคลมีการเลือก การประมวลผลและการตีความเกี่ยวกับตัวกระตุ้นออกมา ให้ความหมายและได้ภาพของโลกที่มีเนื้อหา

อุบลวรรณ ภวานันท์ และคณะ (2553) ให้ความหมายการรู้สึกและการรับรู้ คือ การที่อวัยวะรับความรู้สึกมีหน้าที่รับรู้ข้อมูลที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรา ส่งผ่านเส้นประสาทขึ้นสู่สมองข้อมูลจะอยู่ในรูปของพลังงานต่าง ๆ เช่น ความร้อน แสง เสียง ฯลฯ อวัยวะรับความรู้สึกแต่ละชนิดจะรับพลังงานได้เฉพาะ เช่น ตารับแสง หูรับเสียง ผิวหนังรับ อุณหภูมิ สัมผัส ฯลฯ ข้อมูลเร้าอวัยวะรับความรู้สึกให้แปรพลังงานเหล่านี้เป็นกระแสประสาทเดินทางสู่สมองจะเกิดความรู้สึก เช่น มองเห็นได้ยิน นั่นคือการรับรู้จึงเป็นขบวนการรับรู้

ลักษณะ สิริวัฒน์ (2550) ให้ความหมายการรับรู้ หมายถึง การเกิดสัมผัสอย่างมีความหมายและเป็นประสาทสัมผัสเกิดการสัมผัสขึ้นและตีความแห่งการสัมผัส ได้รับออกมาเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมายอันเป็นสิ่งที่รู้จักและเข้าใจกัน และในการแปลความหมายของการสัมผัส นั้นจำเป็นที่อินทรีย์จะต้องใช้ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม ดังนั้นหากคนเราไม่มีความรู้เดิมหรือลืมเรื่องนั้น ๆ ไปก็จะไม่มีการรับรู้ในสิ่งนั้น ๆ แต่จะเกิดเฉพาะการสัมผัสกับสิ่งเร้าเท่านั้น

ลิตธิโซค วรานุสันติกุล (2550, หน้า 84) กล่าวว่า การรับรู้ คือกระบวนการที่อินทรีย์หรือสิ่งมีชีวิตพยายามทำความเข้าใจสิ่งแวดล้อมโดยผ่านทางประสาทสัมผัส กระบวนการนี้เริ่มต้นจากการใช้อวัยวะสัมผัสจากสิ่งเร้าและจัดระบบสิ่งเร้าใหม่ภายในระบบการคิดในสมอง จากนั้นจะแปลสิ่งเร้าที่รับสัมผัสว่าสิ่งเร้านั้นคืออะไร ขั้นตอนแปลความหมายนี้เป็นขั้นตอนที่มีการใช้ประสบการณ์เก่าเป็นพื้นฐานของการแปลความหมาย

บรรยงค์ โตจินดา (2553, หน้า 287) ให้ความหมายการรับรู้ว่า หมายถึง การที่บุคคลได้รับตีความและตอบสนองต่อสิ่งที่เกิดขึ้น การรับรู้แบ่งได้เป็น 2 กิจกรรม คือ การรับข้อมูลและการแปลข้อมูลให้เป็นข้อความตามความเข้าใจ การรับรู้จะต้องคำนึงถึงความรู้ความเข้าใจในข้อมูล ข่าวสาร ความสนใจและประสบการณ์จึงสามารถทำให้แปลความได้ถูกต้อง

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การรับรู้ (Perception) หมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้รับความรู้สึกและแปลความหมายหรือตีความจากสิ่งเร้าที่รับเข้ามา ผ่านการวิเคราะห์โดยอาศัยความจดจำ ความรู้ผสมผสานกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจ

ความหมายของข่าวสาร

ข่าวสาร หมายถึง ข่าวหรือข้อความที่ผู้ส่งต้องการประชาสัมพันธ์ให้กับบุคคลอื่น ๆ ภายในหน่วยงานหรือภายนอกหน่วยงาน เป็นข้อความที่มีความยาวไม่มากนัก แต่ถ้ามีรายละเอียดมากจะจัดเก็บเป็นแฟ้มข้อมูลและส่งแนบมาพร้อมกับการส่งข่าว โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ แหล่งกำเนิด ข่าวสาร และจุดหมายปลายทาง แหล่งกำเนิดของข่าวสารมีลักษณะเป็นนามธรรม คือ ที่มาของข่าวสารที่มีสื่อมวลชนทำหน้าที่บันทึกหรือเป็นผู้นำ เอาวัตถุดิบมาเปลี่ยนเป็นรูปของข่าวสารไปสู่จุดหมายปลายทาง คือ ผู้รับข่าวสาร (พรทิพย์ วรกิจ โภคาทร, 2545)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข่าวสาร

ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับข่าวสาร พินา รุจินาม (2554, หน้า 14-18) ได้สรุปเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารไว้ดังนี้

ผู้รับสารมีความสำคัญต่อการสื่อสารมีความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการติดต่อสื่อสาร และผู้รับสารมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบอื่นของการสื่อสารอีกด้วย การติดต่อสื่อสารจะไม่เกิดขึ้นถ้าหากไม่ได้พิจารณาถึงปัจจัยของผู้รับสาร หรือคุณลักษณะของผู้รับสารในฐานะที่เป็นผู้รับการติดต่อสื่อสารโดยตรง ผู้รับข่าวสาร อาจหมายถึง บุคคลเพียงคนเดียวเช่น การคุยระหว่าง 2 คน หรืออาจหมายถึงกลุ่มบุคคลก็ได้ในการติดต่อสื่อสารนั้น บุคคลที่เป็นผู้รับสารอาจเปลี่ยนเป็นผู้ส่งสารในเวลาอื่นได้ เช่น ในการพูดคุยกันผู้รับสารอาจกลายเป็นผู้ส่ง

การส่งข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงปัจจัยอันเกี่ยวข้องกับผู้รับสารหลายประการด้วยกัน คือ

1. ความต้องการของผู้รับสาร โดยทั่วไปแล้วในการรับข่าวสารของแต่ละบุคคลนั้นจะ
 เป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการของตน ประกอบด้วย

- 1.1 ต้องการข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับตน
- 1.2 ต้องการข่าวสารที่สอดคล้องกับความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมของตน
- 1.3 ต้องการประสบการณ์ใหม่
- 1.4 ต้องการความสะดวกและรวดเร็วในการรับสาร

2. ความแตกต่างของผู้รับสาร ผู้รับสารแต่ละคนจะมีลักษณะที่แตกต่างกันในหลาย ๆ
 ด้าน ได้แก่ วัย เพศ การศึกษา สถานะทางเศรษฐกิจ และสังคม

3. ความคาดหวังและความพึงพอใจ ความคาดหวัง เป็นความรู้สึกที่สะท้อนให้เห็นถึง
 ความต้องการของคนในการที่จะตีความต่อสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการส่วน
 ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสาร คือ ความพึงพอใจในข่าวสารที่ได้รับ เพราะข่าวสารต่าง ๆ ที่
 ได้รับนั้น ผู้รับสารสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจ และการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ลุล่วงไปได้ ดังนั้น
 ผู้ให้ข่าวสารและบริการจึงควรศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวของบุคคล เพื่อจะได้ให้ข่าวสารและได้
 บริการอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. ความตั้งใจและประสบการณ์เดิม ในขณะที่มีความต้องการจะช่วยให้บุคคลรับรู้
 ข่าวสารได้ดีกว่า ดังคำกล่าวที่ว่า เราเห็นในสิ่งที่อยากเห็นและได้ยินในสิ่งที่ต้องการได้ยิน ดังนั้น
 ความตั้งใจและประสบการณ์เดิมของผู้รับสารจึงมีความสำคัญต่อผู้รับสารเช่นกัน

เพราะฉะนั้น การสร้างความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารให้เกิดขึ้น นอกจากจะต้อง
 คำนึงถึงความพึงพอใจ ในเรื่องของข่าวสารที่ได้รับ ความเพียงพอของข่าวสารและช่องทางของการ
 ติดต่อสื่อสารแล้วยังต้องคำนึงถึงปัจจัยผู้รับสาร ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับความแตกต่างของบุคคลด้วย
 ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างของบุคคลเป็นธรรมชาติของมนุษย์อย่างหนึ่ง

กระบวนการถ่ายทอดข่าวสาร

ในกระบวนการถ่ายทอดข่าวสารในสังคมนั้น จำเป็นต้องมีองค์ประกอบของการสื่อสาร
 ครบทั้ง 3 ประการ คือ มีแหล่งกำเนิดข่าวสาร และจุดหมายปลายทาง แหล่งกำเนิดของข่าวสารมี
 ลักษณะเป็นนามธรรม คือ ที่มาของข่าวสารที่มีสื่อมวลชนทำหน้าที่บันทึกหรือเป็นผู้นำเอา
 วัตถุขึ้นมาเปลี่ยนเป็นรูปของข่าวสารไปสู่จุดหมายปลายทาง คือ ผู้รับข่าวสาร เนื่องจากการสื่อสารมี
 ลักษณะเป็นกระบวนการจึงสามารถพิจารณาได้เสมือนระบบหนึ่ง

ตามแนวคิดของ Berlo (1996) ได้พัฒนาทฤษฎีที่ผู้ส่งคือบุคคลซึ่งเริ่มต้นการสื่อสารทำ
 หน้าทีในการเข้ารหัสสาร โดยอาศัยคุณสมบัติและทักษะต่าง ๆ เช่น ความสามารถในการพูดการ
 เขียน ทศนคติทั้งต่อตนเอง ต่อหัวข้อของการสื่อสาร ต่อผู้รับสาร ความรู้ในเรื่องและเหตุการณ์

ต่าง ๆ ตลอดจนระบบสังคมและระบบวัฒนธรรม ในส่วนผู้รับสารก็ต้องมีคุณสมบัติและทักษะดังกล่าวเช่นเดียวกัน

Berlo (1996) ได้อธิบายแนวความคิดดังกล่าว ในรูปแบบจำลองที่เรียกกันว่า “แบบจำลอง S M C R ของ Berlo” ซึ่งเบอร์โลรวมต้นแหล่งสารและผู้เข้ารหัสเอาไว้ด้วยกันในฐานะผู้ส่งสารและรวมผู้ถอดรหัสกับผู้รับสารไว้ด้วยกัน โดยสรุปองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารเป็น 4 ประการซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Roger and Sverning (1969) ดังนี้

1. ผู้ส่งสาร (Source) คือ บุคคลซึ่งเป็นผู้เริ่มต้นสร้างและส่งสารไปยังผู้อื่น โดยแปลสารให้อยู่ในรูปของสัญลักษณ์ที่มนุษย์คิดสร้างขึ้นแทนความคิด ได้แก่ ภาษา กริยาท่าทาง สารดังกล่าวจะถูกส่งไปยังผู้รับสาร โดยผ่านทางติดต่อทางใดทางหนึ่ง ทั้งนี้ผู้ส่งสารจะต้องมีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่แจ่มชัด และต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเพียงพอในเนื้อหาเรื่องราวที่ตนจะต้องสื่อสารกับผู้อื่น ต้องมีทักษะความชำนาญในการสื่อสารโดยมีความสามารถในการ “การเข้ารหัส” (Encode) เนื้อหาข่าวสาร มีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับเพื่อผลในการสื่อสารมีความรู้อย่างดีเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่จะส่ง และควรจะสามารถในการปรับระดับของข้อมูลนั้นให้เหมาะสมและง่ายต่อระดับความรู้ของผู้รับตลอดจนพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับผู้รับด้วย

2. ข้อมูลข่าวสาร (Message) คือ องค์ประกอบสำคัญขององค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการสื่อสาร เป็นเรื่องราวอันมีความหมายซึ่งแสดงออกมาโดยอาศัยภาษาหรือสัญลักษณ์ ที่สามารถทำให้เกิดการรับรู้ร่วมกันได้อย่างไรก็ตามการที่สารจะทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับส่วนประกอบ 3 ประการ คือ

2.1 รหัสของสาร (Message codes) คือ ภาษาสัญลักษณ์ หรือสัญญาณที่มนุษย์คิด ขึ้นเพื่อแสดงออกแทนความคิดเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ รหัสของสารอาจเป็นรหัสที่ใช้คำ (Verbal message codes) ได้แก่ ภาษาต่าง ๆ หรืออาจเป็นรหัสที่ไม่ใช้คำ (Nonverbal message codes) ได้แก่ ระบบสัญลักษณ์ สัญญาณ หรือเครื่องหมายใด ๆ ก็ตามที่มนุษย์ในแต่ละสังคม แต่ละวัฒนธรรม พัฒนาขึ้นมา และรับรู้ความหมายร่วมกัน

2.2 เนื้อหาของสาร (Message content) เป็นสิ่งที่บุคคลต้องการที่จะถ่ายทอด แลกเปลี่ยนเพื่อความเข้าใจร่วมกัน ซึ่งเนื้อหาของสารอาจเป็นข้อเท็จจริงที่รายงานให้ทราบถึงเรื่องต่าง ๆ ที่คนเราสามารถจะตรวจสอบได้ถึงความแน่นอนถูกต้องของสารนั้น หรืออาจเป็นข้อคิดเห็นที่เกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในจิตใจจากการประเมินของผู้ส่งสาร ซึ่งได้แก่ความรู้สึกนึกคิด แนวคิดความเชื่อที่บุคคลมีต่อตนเอง ต่อบุคคลอื่น ต่อวัตถุ หรือต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ

2.3 การจัดการ (Message treatment) จะช่วยทำให้สารนั้นเป็นสารที่มี ประสิทธิภาพ การจัดการที่ดีนั้น ควรคำนึงถึงในเรื่องของการเรียบเรียง ลำดับความ ระดับความยากง่าย และ รูปแบบของการใช้ภาษา เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้รับสาร

3. ช่องทางในการส่ง (Channel) หมายถึง การที่จะส่งข่าวสาร โดยการให้ผู้รับได้รับ ข่าวสารข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง คือ การได้ยิน การดู การ สัมผัส การลิ้มรส หรือการ ได้กลิ่น และในการสื่อสารแต่ละครั้งนั้น จำเป็นต้องเลือกใช้ช่องทางและ สื่อที่เหมาะสมแก่การสื่อสารแต่ละประเภท ซึ่งอาจจัดแบ่งประเภทของสื่อ ได้หลายแบบด้วยกัน เช่น อาจแบ่งโดยใช้ลักษณะของสื่อเป็นเกณฑ์ ได้แก่ สื่อธรรมชาติ สื่อมนุษย์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อ สิ่งพิมพ์ หรืออาจแบ่งโดยใช้จำนวนและลักษณะของการเข้าถึงผู้รับสารเป็นเกณฑ์ เช่น สื่อระหว่าง บุคคล สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อประสม เป็นต้น

4. ผู้รับสาร (Receiver) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายในกระบวนการสื่อสารและเป็น องค์ประกอบที่สำคัญ ไม่ยิ่งหย่อนกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ โดยผู้รับสารต้องเป็นผู้มีทักษะความ ชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถใน “การถอดรหัสสาร” (Decode) เป็นผู้ที่มีทัศนคติ มี ระดับความรู้และพื้นฐานทางสังคมวัฒนธรรม เช่น เดียวหรือคล้ายคลึงกันกับผู้ส่งสาร จึงจะทำให้ การสื่อสารนั้นได้ผล การสื่อสารใด ก็ตามจะไม่ประสบความสำเร็จหรืออาจประสบความสำเร็จไม่ เต็มที่ถ้าผู้รับสารไม่สามารถรับรู้ความหมายได้หรือไม่สามารถแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อผู้ส่งสาร ได้

สื่อในการสื่อสาร

Roger and Svenning (1970) กล่าวว่าสื่อเป็นเครื่องมือหรือช่องทางในการสื่อสารและทำ หน้าที่เป็นตัวกลางเพื่อนำข้อมูลจากรัฐไปสู่ประชาชน อาจปรากฏในรูปแบบของวงสนทนา สมาคม ต่าง ๆ พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์สื่อมวลชน ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น สื่อมี อิทธิพลอย่างมากในการสื่อสารเพราะสื่อสามารถสร้างเครือข่ายและโน้มน้าวจิตใจผู้รับสารได้โดย ปกติ สื่อมวลชนเป็นโครงสร้างการสื่อสารที่มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ แต่อย่างไรก็ตามช่องทาง สื่อสารอื่น ๆ ก็มีความสำคัญเช่นกัน ซึ่งสื่อสำคัญในการสื่อสาร สามารถแยกได้เป็น 2 ประเภท ใหญ่ได้แก่

1. การสื่อสารสารระหว่างบุคคล เรียกว่าการสื่อสารด้วยปากเปล่า หรือ การสื่อสารแบบ เผชิญหน้ากัน เน้นที่ตัวบุคคลหรือกลุ่มเป็นหลักในการสื่อสาร เช่น บุคคล กลุ่ม องค์กรและ ช่องทางพิเศษ

2. การสื่อสารมวลชนเน้นที่ใช้สื่อมวลชนเป็นสื่อหรือเรียกว่าระบบที่ใช้สื่อ ประกอบด้วย สมาชิกและเทคนิควิธี ซึ่งมีกลุ่มผู้มีความชำนาญเฉพาะด้าน ได้ใช้สื่อหรือเครื่องมือ

ทางเทคนิค เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ เพื่อเผยแพร่เรื่องราวไปยังผู้รับสารจำนวนมากซึ่งมิใช่คนกลุ่มเดียวกันและอยู่กระจัดกระจาย

Roger and Svenning (1970) การโฆษณา คือการสื่อสารที่มีใช้ระหว่างบุคคล แต่เป็นการสื่อสารระดับมวลชนที่ผู้ส่งสาร จ่ายเงินค่าบริการในการสื่อสารข้อความต่าง ๆ เหล่านั้น ผู้ส่งสาร อาจจะเป็นธุรกิจเอกชน องค์กรหรือบุคคลใด ๆ ที่ผู้รับสารจะรับรู้ได้จากข้อความโฆษณาและผู้ส่งสารหวังว่าการสื่อสารนั้นจะสามารถชักจูงกลุ่มผู้รับสารเหล่านั้นให้ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะในโฆษณา

ประเภทของการโฆษณา (Type of advertising)

1. การโฆษณาร่วม (Cooperative advertising)
2. การโฆษณาที่มุ่งเน้นกระตุ้นความต้องการซื้อขั้นพื้นฐานและความต้องการขั้น

เลือกสรร (Primary and selective demand advertising)

3. การโฆษณาที่ต้องเน้นสู่กลุ่มผู้บริโภค กลุ่มอุตสาหกรรม และกลุ่มคนกลาง

(Consumer industrial and trade advertising)

4. การโฆษณานั่นสถาบัน (Institution advertising) สร้างภาพพจน์ที่ดีของธุรกิจต่อมหาชน จูงใจผู้บริโภคในระยะยาว

5. การโฆษณาที่เน้นผลิตภัณฑ์ (Product advertising) เช่น ประโยชน์ คุณสมบัติพิเศษ ลูกค้าสนใจ ทดลองใช้

การตัดสินใจเกี่ยวกับการโฆษณา

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ของการโฆษณา

1.1 การโฆษณาเพื่อต้องการเตือนความทรงจำ (Reminder advertising) ย้ำเตือน/กระตุ้นความจำรักษาภาพลักษณ์ ฯลฯ

1.2 การโฆษณาเพื่อสร้างแรงจูงใจ (Persuasive advertising) สร้างความต้องการเฉพาะ (Selectivedemand) กระตุ้นให้เกิดความชอบในตราหือ (Brand preference)

1.3 การโฆษณาเพื่อแจ้งข่าวสารข้อมูล (Informative advertising) แนะนำผลิตภัณฑ์ใหม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงราคาผลิตภัณฑ์ ฯลฯ

2. ประเภทของสื่อโฆษณานิเทศสาร วารสาร: รายเดือน รายปี รายสัปดาห์

2.1 นิเทศสาร วารสาร: รายเดือน รายปี รายสัปดาห์

2.2 หนังสือพิมพ์: นสพ. ทั่วประเทศ นสพ. ท้องถิ่น, รายวัน/ รายสัปดาห์

2.3 โทรทัศน์ วิทยุ โรงภาพยนตร์

2.4 ป้ายโฆษณากลางแจ้ง (Billboard/outdoor advertising)

2.5 เอกสารส่งทางไปรษณีย์ (Direct mail)

2.6 โฆษณาบน internet (Banner advertising)

2.7 โฆษณาพาหนะเคลื่อนที่ เช่น ข้างรถประจำทาง

2.8 โฆษณา ณ จุดขาย (Point of purchase)

3. การพิจารณาเลือกใช้สื่อโฆษณาอย่างมีประสิทธิภาพ

3.1 การเข้าถึง (Reach) หมายถึง จำนวนร้อยละของกลุ่มเป้าหมายที่การใช้สื่อสามารถเข้าถึงได้ในช่วงเวลาที่กำหนด

3.2 ความถี่ (Frequency) หมายถึง จำนวนครั้งโดยเฉลี่ยที่กลุ่มเป้าหมายสามารถพบเห็นโฆษณาได้ในช่วงเวลาที่กำหนด

3.3 ผลกระทบจากการใช้สื่อ (Media impact) หมายถึง คุณค่าด้านคุณภาพของสื่อที่มีผลกระทบต่อ การรับข่าวสารของกลุ่มเป้าหมาย

สื่อโฆษณา (Advertising media) เป็นสิ่งที่นำข่าวสารทางการตลาดจากผู้ขายไปสู่กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ สื่อที่เป็นที่นิยม ได้แก่

1. สื่อโทรทัศน์ (TV Advertising) เป็นสื่อที่มีทั้งภาพ เสียง การเคลื่อนไหว สามารถใช้สร้างสรรค์และลูกเล่นโฆษณาได้มาก เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้กว้างขวางทั่วประเทศกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ ของครัวเรือนมีเครื่องรับโทรทัศน์ต้นทุนเฉลี่ยคนดูต่ำที่สุดและสามารถดึงดูดคนดูให้ดูโฆษณาได้ตลอดเวลาสื่อโทรทัศน์มีข้อเสียได้แก่ ต้นทุนในแง่ตัวเงินที่ต้องจ่ายสูงสุด การแข่งขันจากโทรทัศน์ช่องต่างๆและเคเบิลทีวีทำให้การวางแผนโฆษณายากขึ้น และอิทธิพลของรีโมทคอนโทรลทำให้ประสิทธิภาพของการโฆษณาน้อยลง

2. สื่อวิทยุ (Radio advertising) สามารถเคลื่อนย้ายไปไหนได้สะดวก ฟังได้ทั้งใน รถ บ้าน ที่ทำงาน ไม่รบกวนสมาธิมาก คนคิดรายการเหมือนสิ่งเสพติด เช่น วิทยุรถติดใจ ผู้ใหญ่คิดรายการข่าววิทยุมีการโต้ตอบสร้างกิจกรรมร่วมกันคนฟังได้ สร้างการตอบสนองได้ ต้นทุนต่ำ และกำหนดพื้นที่ได้ตามต้องการ ส่วนข้อเสียของสื่อวิทยุ ได้แก่ สามารถนำเสนอได้เฉพาะเสียงต้องสร้างจินตนาการไม่เหมาะกับการนำเสนอที่ต้องเห็นภาพและการเคลื่อนไหว ให้ความถี่สูงแต่การเข้าถึงต่ำ มีจำนวนสถานีมากผู้ฟังแต่ละรายการมีลักษณะเป็นส่วนตัว ครอบคลุมพื้นที่จำกัด และติดตามได้ยาก

3. หนังสือพิมพ์ (Newspaper advertising) มีความยืดหยุ่นสูงเปลี่ยนแปลงชิ้นงานโฆษณาได้บ่อยๆเข้าถึงโดยเฉพาะฉบับที่ออกจำหน่ายสูง ให้รายละเอียดของโฆษณาได้มาก พื้นที่กว้าง และมีความน่าเชื่อถือสูง เช่น หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ หนังสือพิมพ์ธุรกิจ ส่วนข้อเสียของหนังสือพิมพ์ ได้แก่ อายุสั้นเพียง 1 วัน และสีสันทึบไม่สวยงามเท่านิตยสาร

4. นิตยสาร (Magazine) มีลักษณะเฉพาะกลุ่ม เช่น นิตยสารผู้หญิง นิตยสารผู้ชาย นิตยสารเกี่ยวกับรถยนต์ กล้องถ่ายรูป เครื่องเสียง สุขภาพ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น มีอายุยาว 7-30 วัน เก็บไว้อ้างอิงได้ คุณภาพการพิมพ์ดี สีสดใสสวยงาม กระจายดี และมีการหมุนเวียนกันอ่านสูง ข้อเสียของนิตยสาร คือ เข้าถึงเฉพาะกลุ่ม ไม่ยืดหยุ่น ใช้เวลาซื้อสื่อล่วงหน้านานนับเดือน และไม่สามารถเลือกตำแหน่งได้ยกเว้นตำแหน่งสำคัญ เช่น ปกหน้า ปกหลัง

5. เว็บไซต์ (Web site) คือ การโฆษณาออนไลน์ เป็นการสร้างความสนใจไม่ว่าวิธีใดก็ตาม เพื่อจูงใจหรือสนับสนุนให้เกิดความต้องการซื้อสินค้าหรือบริการโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต โฆษณาออนไลน์ แสดงอยู่บน อีเมล เครื่องมือค้นหาออนไลน์ และสังคมออนไลน์ รูปแบบในการโฆษณาซึ่งเป็นที่นิยมที่สุดบนสื่อสังคมออนไลน์ คือการใช้การโฆษณาแบบแถบในการโฆษณารูปแบบแถบนี้มีให้เห็นอยู่บ่อย ๆ ทั่วไปตามเว็บไซต์ต่าง ๆ และถ้าหากเจ้าของสินค้าหรือเจ้าของบริการต้องการที่จะเพิ่มเติมความโดดเด่นให้กับโฆษณาของตนเอง ก็สามารถที่จะเลือกใช้การสื่อโฆษณาแบบลอย ซึ่งในบางครั้งถ้าหากเจ้าของสินค้าหรือเจ้าของบริการอาจยังไม่ได้อยากที่จะขายสินค้านั้นๆของตนเองอย่างจริงจัง ก็สามารถที่เลือกการโฆษณาแบบแฝงตามสื่อออนไลน์ในรูปแบบอื่น ๆ ได้

6. ป้ายโฆษณา (Outdoor) มีต้นทุนต่ำ และสร้างความถี่ได้ดีกับคนที่ใช้เส้นทางเดิม แต่มีข้อเสีย ได้แก่ ข้อความบนป้ายมีจำนวนข้อความจำกัด มีข้อจำกัดด้านความคิดสร้างสรรค์ เลือกกลุ่มเป้าหมายไม่ได้และมีปัญหาด้านการดูแลสิ่งแวดล้อม

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า ในการสื่อสารผู้ส่งสารและผู้รับสารจะสามารถเข้าใจกันได้ดีทีเดียวโดยขึ้นอยู่กับทักษะ ทักษะ ทักษะ ความรู้ ระบบสังคมและวัฒนธรรมของทั้งสองฝ่าย ถ้าทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารมีสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สอดคล้องกันมากจะทำให้การสื่อสารนั้นมีประสิทธิผลดียิ่งขึ้น เพราะต่างฝ่ายต่างมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน และสามารถจัดอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารออกไปได้

ดังนั้นแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารข้างต้น สามารถนำมาใช้กับงานวิจัยในครั้งนี้ โดยสรุปว่า การที่บุคคลจะรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อดังต่อไปนี้ คือ สื่อมวลชนสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจในรูปแบบที่หลากหลายขึ้นอยู่กับทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อและแรงจูงใจของบุคคล จึงทำให้บุคคลจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับข้อมูลข่าวสารอย่างสม่ำเสมอเพื่อจะได้พิจารณาแยกแยะถึงคุณประโยชน์ของข่าวสารที่ได้รับ สำหรับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมันมูลนิธิชัยพัฒนา ผู้บริโภคสามารถรับรู้ข่าวสารผ่านช่องทางการสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศ อินเทอร์เน็ต

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการสาธารณะ

ในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการสาธารณะ มีผู้ให้ความหมายไว้สรุปได้ ดังนี้

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2551) ได้ให้ความหมายของการจัดการสาธารณะโดยสรุป คือ นโยบายที่ถูกกำหนดขึ้น โดยรัฐบาลซึ่งอาจเป็นองค์กรหรือตัวบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ทั้งนี้จะครอบคลุมสิ่งที่รัฐบาลตั้งใจว่าจะกระทำหรือไม่กระทำ การตัดสินใจของรัฐบาลในการแบ่งสรรทรัพยากรหรือคุณค่าต่าง ๆ ในสังคม รวมถึงผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของรัฐ

ศุภชัย ยาวะประภาส (2552) ได้ให้ความหมายของการจัดการสาธารณะว่า เป็นแนวทางดำเนินกิจกรรมของรัฐบาล ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมที่ผ่านมาในอดีตที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน และที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

สมบัติ ชำรงชัญวงศ์ (2550) ได้ให้ความหมายของการจัดการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมของรัฐบาลที่เลือกจะกระทำหรือไม่กระทำก็ได้โดยมุ่งถึงค่านิยมและผลประโยชน์ของสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ โดยเป็นข้อบัญญัติที่ชอบด้วยกฎหมาย

มยุรี อนุมานราชชน (2556) ได้ให้ความหมายของการจัดการสาธารณะ หมายถึงแนวทางกว้าง ๆ ที่องค์กรภาครัฐ/ สังคม/ประเทศหนึ่ง ๆ ได้ดำเนินการตัดสินใจเลือกในการจัดทำกิจกรรมขององค์กรภาครัฐ/ สังคม/ประเทศ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการสาธารณะในมิติกิจกรรมของรัฐบาล

การจัดการสาธารณะ หมายถึง การแจกแจงคุณค่าต่าง ๆ โดยถูกต้องตามกฎหมายให้แก่สังคมส่วนรวมโดยรัฐบาลและหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาล กิจกรรมดังกล่าวย่อมส่งผลถึงการแจกแจงคุณค่าต่าง ๆ ในสังคมนั้น (Easton, 1953) กล่าวคือการจัดการสาธารณะเป็นแนวทางการปฏิบัติหรือการกระทำของรัฐบาลที่มีจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์เชิงนโยบายที่ชัดเจน เช่นการออกกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย และการนำกฎหมายไปปฏิบัติ ซึ่งมีกฎหมายรองรับและมีอำนาจในการบังคับใช้ (Anderson, 1970) โดยนโยบายของรัฐต้องครอบคลุมในประเด็นที่สำคัญได้แก่ กิจกรรมเกี่ยวกับบริการสาธารณะด้านต่าง ๆ เช่นการศึกษา การคมนาคมขนส่ง กิจกรรมที่เกี่ยวกับบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนั้น ๆ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งนโยบายนั้น ๆ เช่นการเสนอร่างกฎหมายต่อรัฐสภา การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต (Sharkansky, 1970)

ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการสาธารณะในมิติที่เป็นแนวทางเลือกสำหรับการตัดสินใจของรัฐบาล

การจัดการสาธารณะคือการตัดสินใจขั้นต้นในการกำหนดนโยบายในแนวทางกว้าง ๆ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (Greenwood,

1965) เป็นการตัดสินใจที่แน่นอนโดยจะมีหน้าที่กำหนดนโยบาย โดยมีพันธะสัญญาระยะยาวในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จากการตัดสินใจโดยผู้ซึ่งมีหน้าที่กำหนดนโยบายนั่นเอง (Eulau Prewitt, 1973) โดยการจัดการสาธารณะนั้นจะเป็นเครื่องมือหลักสำหรับการปกครอง เปรียบเสมือนเป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับทรัพยากรสาธารณะ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปในแนวทางใดแนวทางหนึ่ง หลังจากที่มีการระดมความคิด การตัดสินใจจากผู้ที่มีหน้าที่กำหนดนโยบาย (Bridgman & Davis, 2007)

ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการสาธารณะในมิติที่เป็นแนวในการกระทำของรัฐบาล

การจัดการสาธารณะ คือ หลักการและแผนงานในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนด (Jacop, 1966) โดยการกระทำดังกล่าวจำเป็นต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ ระยะเวลาแล้วเสร็จ และแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน (Lasswell and Kaplan, 1970) กล่าวโดยรวมแสดงให้เห็นได้ว่าการจัดการสาธารณะหมายถึง โครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลบัญญัติขึ้นเป็นแนวทางในการปฏิบัติในการจัดสรรคุณค่าให้กับสังคม ทั้งนี้แนวทางการปฏิบัติดังกล่าวเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาในปัจจุบันเพื่อป้องกันหรือหลีกเลี่ยงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต (สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, 2550)

กล่าวโดยสรุปสำหรับความหมายของการจัดการสาธารณะ หมายถึง แนวทางกว้าง ๆ ที่องค์การภาครัฐ/ สังคม/ ประเทศหนึ่ง ๆ ได้ดำเนินการตัดสินใจเลือกในการจัดทำกิจกรรมขององค์การภาครัฐ/ สังคม/ประเทศ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีกระบวนการวางแผนการดำเนินโครงการตลอดจนกระบวนการบริหารจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยกระบวนการที่ได้มาซึ่งกิจกรรมนั้นประกอบไปด้วยการปฏิบัติที่ถูกต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงและความต้องการของประชาชนการจัดการสาธารณะจึงมีความสำคัญต่อผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เช่น รัฐบาล ข้าราชการ ประชาชน รวมทั้งผู้ที่ศึกษาการจัดการสาธารณะ

กระบวนการของการจัดการสาธารณะ (Policy process)

มีนักวิชาการหลายท่านได้พยายามสร้างหลักการเกี่ยวกับขั้นตอนของกระบวนการกำหนดนโยบาย ซึ่งพอจะนำมาสรุปได้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ (สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, 2550)

1. ขั้นการก่อตัวของนโยบาย (Public policy formation)
2. ขั้นการกำหนดนโยบาย (Public policy decision-making)
3. ขั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Public policy implementation)
4. ขั้นการประเมินผลนโยบาย (Public policy evaluation)
5. ขั้นการสืบต่อ หรือยุตินโยบาย (Public policy continuation and termination)

ตัวแบบในการกำหนดการจัดการสาธารณะ

ในการศึกษาเรื่องการจัดการสาธารณะจำเป็นจะต้องมีการกำหนดกรอบแนวคิดเพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ เพื่อให้การศึกษาเป็นไปอย่างมีประเด็นที่แน่นอน Dye ได้กล่าวไว้ว่า ตัวแบบ (Model) หมายถึง กรอบสำนักใช้ในการวิเคราะห์ (A framework for analysis) ซึ่งสร้างขึ้นมาเพื่อช่วยให้ความคิดเกี่ยวกับการเมือง และการจัดการสาธารณะได้ง่ายและกระชับ สามารถระบุ ลักษณะสำคัญของปัญหา นโยบาย ช่วยในการสื่อความหมายกับผู้อื่น โดยมีจุดเน้นที่ลักษณะสำคัญของชีวิตการเมือง มุ่งสร้างความเข้าใจการจัดการสาธารณะให้ดีขึ้น โดยเน้นว่าสิ่งใดสำคัญหรือไม่สำคัญ และเพื่ออธิบายการจัดการสาธารณะและการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นตามมา ตัวแบบในการ กำหนดการจัดการสาธารณะ จะเป็นกรอบความคิดสำคัญในการอธิบายบทบาทของปัจจัยต่าง ๆ ที่มี ผลต่อการก่อรูปและการกำหนดการจัดการสาธารณะ โดยแต่ละตัวแบบจะกำหนดหลักการและ องค์ประกอบสำคัญและมีจุดเน้นสำหรับการวิเคราะห์การจัดการสาธารณะอย่างชัดเจนตลอดจนทำให้เข้าใจในการศึกษาการจัดการสาธารณะได้ง่ายขึ้น ได้แก่

1. ตัวแบบชนชั้นนำ (Elite model)

ตัวแบบนี้ให้ความสำคัญกับบทบาทหรืออิทธิพลของชนชั้นนำหรือกลุ่มผู้นำที่มีอำนาจ ตัดสินใจอย่างเด็ดขาด การกำหนดนโยบายเป็นไปในลักษณะที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่ม ชนชั้นนำทางสังคม ซึ่งเป็นการสะท้อนผลประโยชน์และค่านิยมของชนชั้นนำโดยตรง มิได้สะท้อน ความต้องการที่แท้จริงของประชาชน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากว่าประชาชนส่วนใหญ่มักไม่ สนใจต่อกิจกรรมบ้านเมือง จุดอ่อนของตัวแบบผู้นำคือ การไม่ให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมใน การกำหนดนโยบายของข้าราชการและประชาชน

2. ตัวแบบดุลยภาพระหว่างกลุ่ม (Group model)

ตัวแบบนี้เชื่อว่า การจัดการสาธารณะ คือ ผลของความสมดุลของการต่อสู้ระหว่างกลุ่ม ต่าง ๆ ในสังคม เน้นความสำคัญของกลุ่ม กลุ่มที่มีอิทธิพลสูงจะมีอำนาจในการกำหนดดุลยภาพสูง ซึ่งอิทธิพลของกลุ่มขึ้นอยู่กับขนาดของกลุ่ม จำนวนสมาชิก ฐานะทางเศรษฐกิจ ความแข็งแกร่งใน การจัดองค์กร ภาวะผู้นำ ความใกล้ชิดผู้มีอำนาจกำหนดนโยบาย และความสามัคคีภายในกลุ่ม จุดเด่นของทฤษฎีตัวแบบกลุ่มคือ การสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงของการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยที่กลุ่มต่าง ๆ ในสังคมและระบบการเมืองที่พยายามเข้ามามีอิทธิพลเหนือการ กำหนดการจัดการสาธารณะ กลุ่มพยายามแสวงหาหนทางเพื่อเสริมสร้างพลังอำนาจและเพื่อ ประโยชน์ของกลุ่มมากที่สุด จุดอ่อนของทฤษฎีตัวแบบกลุ่มคือการจัดการสาธารณะเป็นผลสะท้อน จากการต่อรองของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับมองข้ามความสำคัญของผู้มีอำนาจในการ ตัดสินใจนโยบายไป

3. ตัวแบบเชิงระบบ (System model)

ตัวแบบนี้เชื่อว่า การจัดการสาธารณะ คือ ผลผลิตของระบบการเมือง (Political output) ซึ่งเกิดจากการตัดสินใจนโยบายของระบบการเมือง ที่ได้รับอิทธิพลต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อมที่เรียกร่องต่อระบบนั้น เพื่อตอบสนองความต้องการและการสนับสนุนของประชาชน จุดเด่นของตัวแบบเชิงระบบ คือ มองการกำหนดนโยบายแบบเป็นระบบ ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยนำเข้าของระบบ ได้แก่ การเรียกร้องและการสนับสนุนของประชาชน มีการตัดสินใจอย่างสมเหตุสมผล คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม ตัวแบบนี้ให้ความสำคัญต่อสภาพแวดล้อมของระบบการเมือง อาทิ าระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ที่จะส่งผลในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพเพียงใด

4. ตัวแบบสถาบัน (Institutional model)

ตัวแบบนี้มีฐานะความคิดว่า การจัดการสาธารณะ คือ ผลผลิตของสถาบันการเมือง (Political institutional outputs) ซึ่ง ได้แก่ สถาบันนิติบัญญัติ สถาบันบริหาร สถาบันตุลาการ สถาบันการปกครองท้องถิ่น สถาบันพรรคการเมือง เป็นต้น ดังนั้นการจัดการสาธารณะที่กำหนดโดยสถาบันเหล่านี้จึงมีลักษณะสำคัญคือ เพื่อให้การจัดการสาธารณะที่กำหนดขึ้นมามีความชอบธรรมหรือมีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย และมีผลบังคับใช้ได้ทั่วไป มีลักษณะผูกขาดบังคับ เฉพาะสถาบันองค์กรของรัฐเท่านั้นที่มีความชอบธรรมที่จะลงโทษผู้ฝ่าฝืนหรือละเมิดนโยบาย

5. ตัวแบบกระบวนการ (Process model)

ตัวแบบนี้มีฐานะความคิดว่า การจัดการสาธารณะคือ ผลลัพธ์ของกิจกรรมทางการเมือง การจัดการสาธารณะส่วนใหญ่ถูกกำหนดและนำไปปฏิบัติภายใต้กรอบความคิดตัวแบบกระบวนการทั้งสิ้น

6. ตัวแบบหลักเหตุผล (Rational model)

ตัวแบบนี้มีฐานะความคิดว่า การจัดการสาธารณะจะมุ่งเน้นคุณค่าที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดในสังคมส่วนรวม กล่าวคือรัฐบาลมุ่งตัดสินใจเลือกนโยบายที่จะให้ผลประโยชน์ต่อสังคมมากกว่าให้ความสำคัญกับต้นทุนที่จ่ายไป และเล็งการเลือกนโยบายที่มีต้นทุนค่าใช้จ่ายมากกว่าประโยชน์ที่สังคมจะได้รับ

ที่มาและคุณประโยชน์ของน้ำมันเมล็ดชา

มูลนิธิชัยพัฒนา (2556) มูลนิธิชัยพัฒนามีโครงการจำนวนมากที่มุ่งพัฒนาท้องถิ่นต่าง ๆ โดยหนึ่งในนั้นคือ โครงการศึกษาและพัฒนาการปลูกชาน้ำมันและพืชน้ำมันอื่น ๆ จังหวัดเชียงราย ซึ่งเกิดจากพระราชดำริของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่มีพระราชดำริให้ สำนักงานมูลนิธิชัยพัฒนา ดำเนินการศึกษาและปลูกชาน้ำมัน จากสาธารณรัฐประชาชนจีนจากนั้น ทรงมีพระราชดำริเพิ่มเติมให้ศึกษาพืชน้ำมันอื่น ๆ ด้วย และได้พระราชทานพระราชานุมัติแต่งตั้ง หม่อมราชวงศ์ ดิศนัดดา ดิศกุล ให้เป็นผู้อำนวยการ โครงการศึกษาและพัฒนาการปลูก ชาน้ำมัน และพืชน้ำมันอื่น ๆ ของมูลนิธิชัยพัฒนา จึงมีพระราชดำริให้จัดตั้ง ศูนย์วิจัยและพัฒนา ชาน้ำมัน และพืชน้ำมัน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ในปี พ.ศ. 2548 เพื่อเน้นการศึกษาในเรื่องของวิธีการ ปลูก การดูแลรักษา การป้องกันศัตรูและโรคต่าง ๆ ของต้นชาน้ำมัน รวมถึงการดูแลหลัง การเก็บเกี่ยว เพื่อนำเมล็ดชาที่ได้ไป้อนเข้าสู่ โรงงานผลิตน้ำมันเมล็ดชา ซึ่งเป็น โรงงานผลิตน้ำมันจาก เมล็ดชาและพืชน้ำมันอื่น ๆ ที่มีคุณภาพเหมาะสมสำหรับการบริโภค เพื่อสุขภาพ เช่น มะรุม งา ทานตะวัน พักทอง ผักน้ำมันและดอกคำฝอย เป็นต้น ซึ่งโรงงานนี้ จะผลิตน้ำมันคุณภาพสูงสำหรับการ บริโภคและทำผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องอื่น ๆ เช่น เครื่องสำอาง สบู่ ยาสระผม เป็นต้น รวมถึงเป็น โรงงานต้นแบบ ที่แสดงให้เห็นถึงการใช้พื้นที่อย่างเต็มประสิทธิภาพ รวมถึงใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและการใช้พลังงาน นอกจากการเป็น โรงงานผลิตน้ำมันคุณภาพสูงแล้ว ยังเป็นแหล่ง รวบรวม ศึกษาและทดสอบพืชน้ำมันต่าง ๆ ที่สามารถนำมาผลิตเป็นน้ำมันได้ ทั้งในส่วนของ คุณสมบัติและกระบวนการผลิต รวมถึงมีการปฏิรูปทัศนียภาพ เพื่อให้เป็นสถานที่พักผ่อน หย่อนใจ ออกกำลังกายและเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบดูแลศูนย์วิจัยและพัฒนา ชาน้ำมันและพืชน้ำมัน คือ สำนักงานมูลนิธิชัยพัฒนา ร่วมกับมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง- โครงการพัฒนา คอยดู (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ผลการดำเนินงาน

สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานมูลนิธิชัยพัฒนา (2555) การดำเนินงาน โครงการนี้ เริ่มต้นปี พ.ศ. 2547 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้มีพระราชกระแสให้ มูลนิธิชัยพัฒนาและมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงฯ ทดลองปลูกชาน้ำมัน เพื่อผลิตน้ำมันชาสำหรับบริโภค มูลนิธิชัยพัฒนาและมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงฯ จึงเริ่มสนองพระราชดำริ โดยได้ติดต่อกับสถาบัน พฤษศาสตร์มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อขอเมล็ดพันธุ์และต้นอ่อนชาน้ำมันมา ทดลองปลูกในประเทศไทย และในปีนั้น สถาบันพฤษศาสตร์มณฑลยูนนาน ได้ส่งเมล็ดพันธุ์ ประเภทดอกสีแดงและดอกสีขาว เพื่อทดลองปลูกในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ

ประเทศไทย ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 มูลนิธิแม่ฟ้าหลวงฯ และมูลนิธิชัยพัฒนาได้นำเมล็ดพันธุ์มาจาก สาธารณรัฐประชาชนจีนมาปลูกในประเทศไทยในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น ในโครงการพัฒนาถอยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเชียงราย พื้นที่ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ พื้นที่แปลงชาน้ำมันของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลคลองไผ่ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา พื้นที่บริเวณสวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ จังหวัดเชียงใหม่

นอกเหนือจากพื้นที่ดังกล่าวข้างต้น มูลนิธิแม่ฟ้าหลวงฯ และมูลนิธิชัยพัฒนา ได้เริ่มโครงการศึกษาและพัฒนาการปลูกชาน้ำมันในพื้นที่บ้านปางมะหัน บ้านปุนะ และพื้นที่ใกล้เคียง ตำบลเทอดไทย อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ได้ทำการปลูกชาน้ำมันไปแล้ว ในพื้นที่ 3,418 ไร่ โดยปลูกในพื้นที่บ้านปางมะหัน 1,408 ไร่ ดำเนินงานโดยโครงการศึกษาและพัฒนาการปลูกชาน้ำมันและร่วมกับราษฎรในหมู่บ้านปุนะ บ้านแม่หม้อ บ้านจะดี และพื้นที่ใกล้เคียงรวม 13 หมู่บ้าน ปลูกชาน้ำมันอีกจำนวน 2,010 ไร่ และมีการปลูกซ่อมต้นชาน้ำมันที่เกิดโรค ไม่เจริญเติบโตและมีศัตรูพืชรบกวน ในพื้นที่ดังตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 แหล่งและพื้นที่ปลูกชาน้ำมันในพื้นที่โครงการ (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2556)

ที่	พื้นที่ปลูก	พื้นที่ (ไร่)	จำนวน (ต้น)
1	พื้นที่บริเวณเนินบางมะหัน อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย	1,407	374,352
2	พื้นที่ในโครงการพัฒนาถอยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเชียงราย และพื้นที่ใกล้เคียง	233	39,430
3	พื้นที่บริเวณแม่หม้อ ปุนะ จะดี จังหวัดเชียงราย	2,010	534,660
4	พื้นที่ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (โป่งน้อย) อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่	9	1,602
5	พื้นที่แปลงชาน้ำมัน บ้านโป่ง มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่	15	2,200
6	พื้นที่โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลคลองไผ่ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา	8	2,046
7	พื้นที่บริเวณสวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ	1	88
รวมทั้งสิ้น		3,683	954,378

งานวิจัยและพัฒนา

1. ศึกษาพฤติกรรมการเจริญเติบโต และศักยภาพการให้ผลผลิตของชาบน้ำมัน ในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. สำรวจรวบรวมและศึกษาลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของพืชสกุลชา (*Camellia L.*) ในประเทศไทย
3. ศึกษาและวิจัยการสกัดแยกน้ำมันจากเมล็ด เก็บข้อมูลสำหรับกำหนดลักษณะอุปกรณ์และเครื่องจักรสำหรับโรงงานผลิต
4. วิจัยน้ำมันจากเมล็ดชา เพื่อประโยชน์ทางเครื่องสำอาง

การดำเนินงานโครงการพืชน้ำมันอื่น ๆ

1. โครงการปลูกพืชทองเพื่อใช้เมล็ดในการผลิตน้ำมัน ได้รับพระราชทานพืชทองมา 2 สายพันธุ์ คือ สายพันธุ์ยูนนานไป่ปานจากเมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน และสายพันธุ์ *Cucurbita pepo var. Styrica* จากประเทศออสเตรเลีย จากนั้นจึงได้ส่งเมล็ดพันธุ์ทั้ง 2 สายพันธุ์ ไปทดลองปลูกในพื้นที่ภาคต่าง ๆ ได้แก่ ภาคเหนือ 3 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 แห่ง ภาคกลาง 2 แห่ง ภาคตะวันออก 1 แห่ง และภาคใต้ 1 แห่ง ซึ่งได้มีการทดลองปลูกในบางแห่งแล้ว แต่เนื่องจากฝนตกชุกจึงทำให้เกิดความเสียหาย จึงได้ดำเนินการส่งเมล็ดพันธุ์ไปเพิ่มเติม และได้มีการทดลองปลูกอีกครั้งในฤดูกาลที่เหมาะสม คือ ประมาณต้นเดือนตุลาคม พ.ศ. 2551
2. โครงการทดลองปลูกพืชน้ำมัน (*Rapeseed*) ได้รับพระราชทานเมล็ดพันธุ์ *Rapeseed* มา 8 สายพันธุ์ จากสาธารณรัฐประชาชนจีน คือ *The Oil Crops Research Institute, Chinese Academy of Agricultural Sciences (CAAS)* พันธุ์เหยาเหยนเบอร์ 7 พันธุ์เบอร์ 8 และพันธุ์เบอร์ 9 จากนั้นจึงได้ส่งเมล็ดพันธุ์ทั้ง 8 สายพันธุ์ ไปทดลองปลูกในพื้นที่ภาคต่าง ๆ ได้แก่ ภาคเหนือ 2 แห่ง ภาคกลาง 1 แห่ง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 แห่ง การทดลองปลูกเริ่มประมาณเดือนตุลาคม พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นช่วงปลายฤดูฝน
3. โครงการทดลองปลูกมะรุมพันธุ์อินเดีย (*Moringaoleifera*) ได้รับพระราชทานเมล็ดมะรุมพันธุ์อินเดียมา 2 สายพันธุ์ คือ พันธุ์ PKM-1 และพันธุ์ไม่ระบุชื่อจึงให้ชื่อว่า พันธุ์ ก จากนั้นจึงได้ส่งเมล็ดทั้ง 2 สายพันธุ์ ไปทดลองปลูกในพื้นที่ 4 แห่ง คือ ที่อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ และคอยตุง จังหวัดเชียงราย โดยได้เพาะต้นกล้าและลงปลูกไปบ้างแล้ว
4. โครงการศึกษาประโยชน์จากเมล็ดมะเขือหิน (*Vernicia montana* หรือ *Aleurites montana*) ได้รับเมล็ดมะเขือหินจากมูลนิธิชัยพัฒนา 1.8 กิโลกรัม เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ได้วิเคราะห์หาปริมาณน้ำมันในเมล็ด พบว่า มีน้ำ มัน 37.64 เปอร์เซ็นต์ และบีบน้ำมันออกมาได้ 18.5

เปอร์เซ็นต์ นำน้ำมันที่บีบได้มาวิเคราะห์หาองค์ประกอบของกรดไขมัน เปรียบเทียบกับน้ำมันตั้ง (Tung oil) พบว่า น้ำมันจากทั้ง 2 แหล่ง มีความใกล้เคียงกันมากทั้งชนิดและปริมาณของกรดไขมัน ตามรายละเอียดที่ปรากฏในรายงาน สิ่งที่จะต้องดำเนินการต่อไป คือ หาเมล็ดมะเขือมาบีบน้ำมัน ให้ได้น้ำมันประมาณ 20 ลิตร เพื่อไปทดสอบคุณภาพเปรียบเทียบกับน้ำมันตั้งที่นำเข้ามาจาก สาธารณรัฐประชาชนจีน และถ้าได้น้ำมันมากพอก็จะส่งไปทดสอบตามโรงงาน ทำสีที่ใช้ น้ำมันจาก สาธารณรัฐประชาชนจีน

ผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2554

ทางศูนย์วิจัยฯ ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงเครื่องบีบน้ำมันจำนวน 3 ชนิด คือ เครื่อง บีบน้ำมันเพลาคีว (กำลังผลิต 120 กิโลกรัม/ชั่วโมง) ชุดเครื่องบีบน้ำมันจากสาธารณรัฐประชาชน จีน (กำลังการผลิต 30 กิโลกรัมต่อชั่วโมง) และเครื่องบีบน้ำมันขนาดเล็ก (กำลังผลิต 2 กิโลกรัมต่อ ชั่วโมง) และได้เริ่มรับเมล็ดชาจากแปลงปลูกชาน้ำมัน บริเวณคอยปุณะและปางมะหัน อำเภอแม่ฟ้า หลวง เพื่อนำมาผลิตชาน้ำมันบรรจุขวดขนาด 250 มิลลิลิตร เพื่อจำหน่าย รวมถึงได้มีการผลิต น้ำมันเมล็ดทานตะวันขนาด 250 มิลลิลิตร เพื่อจำหน่ายสำหรับการบริโภคเช่นเดียวกัน จาก คุณประโยชน์นานาประการของน้ำมันชาและน้ำมันเมล็ดทานตะวัน องค์การอาหารและยา (อย.) ได้ ให้การรับรองคุณภาพมาตรฐานชาน้ำมัน และมูลนิธิโรคหัวใจได้อนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ “อาหารรักษ์หัวใจ” ในสินค้าน้ำมันเมล็ดชาและน้ำมันเมล็ดทานตะวัน ในนามผลิตภัณฑ์ “ภัทร พัฒน์” รวมถึงได้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในกลุ่มของเครื่องสำอาง สบู่ ที่ทำจากเมล็ดชา และการใช้ กากชาเพื่อฆ่าหอยเชอรี่ในนาข้าวอีกด้วย

ผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555

ในส่วนของแผนการดำเนินงานของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน ในปี พ.ศ. 2555 ทางศูนย์ฯ ได้จัดให้มีการทดสอบ ปรับปรุง และเพิ่มเติมเครื่องจักร รวมถึงมีการทดลอง สกัดน้ำมันจากพืชน้ำมันอื่น ๆ อาทิเช่น มะรุม เมล็ดไนเจอร์ (Niger seed) รวมถึงเพิ่มพลังการผลิต น้ำมันจากงาและเมล็ดชาให้เป็น 10 ตัน และ 20 ตัน ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังได้มีการวางแผนเพื่อ พัฒนาระบบการทำงานของโรงงานเพื่อให้ได้มาตรฐาน GMP รวมถึงพัฒนาคุณภาพน้ำมันให้ได้ มาตรฐาน USP (The United States Pharmacopeia) เพื่อการส่งออกและได้ร่วมมือกับ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อศึกษาวิจัยในเรื่องของเมล็ดชาและน้ำมัน เมล็ดชาให้มากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2-1 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จทอดพระเนตรความก้าวหน้าในการดำเนินงานโครงการฯ (สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานมูลนิธิชัยพัฒนา, 2555)

เมื่อสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้พระดำเนินเข้าภายในอาคาร ศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน เพื่อทรงรับฟังรายงานผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมา รวมถึงแผนการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 ของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมัน จากนั้นทอดพระเนตรแผนการดำเนินงานส่วนนิทรรศการ การทำงานของเครื่องจักร รวมถึงอุปกรณ์การทดสอบคุณภาพน้ำมัน และทรงปฏิบัติการตรวจวิเคราะห์หาปริมาณกรดในน้ำมันด้วยวิธี Titrate รวมถึงทรงทดลองนำเมล็ดทานตะวันหนูใส่ลงในเครื่องจักร เพื่อดูคุณภาพและผลการทำงานของเครื่องจักร

ภาพที่ 2-2 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงรับฟังรายงานผลการดำเนินงาน (สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานมูลนิธิชัยพัฒนา, 2555)

ประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับจากโครงการน้ำมันเมล็ดชา

1. การปลูกต้นชาน้ำมันใกล้หมู่บ้านสวนป่าที่มีชาวบ้านยากจน ทำให้ชาวบ้านมีรายได้เพิ่มขึ้นและเป็นแหล่งที่ชาวบ้านจะมีส่วนร่วมกับโครงการเป็นระยะเวลานาน นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมการเกษตรด้านอื่น ๆ เช่น การจัดตั้งธนาคารเปิดและธนาคารหมู เป็นต้น
2. เป็นการลดการเกิดไฟไหม้ป่าซ้ำซากในพื้นที่โครงการฯ
3. เป็นการปลูกป่าเศรษฐกิจแบบผสมผสาน ร่วมกับไม้ป่าเดิมที่คงเหลือจากไฟไหม้ครั้งที่ผ่านมาทำให้เกิดรายได้ในพื้นที่และชาวบ้านมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ลักษณะและคุณสมบัติของชาน้ำมัน

ชาน้ำมันสายพันธุ์ *Camellia Oleifera* Yu เป็นพืชที่อยู่ในวงศ์ Theaceae มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Camellia oleifera* Abel. เป็นไม้พุ่ม สูง 1.5-4 เมตร ดอกสีขาว มีกลิ่นหอมอ่อน ๆ พบมากทางจีนตอนใต้และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ บริเวณป่าดิบ ไร่เขา และริมลำธาร ที่ระดับความสูง 500-1,300 เมตรจากระดับน้ำทะเล น้ำมันที่ได้จากเมล็ดชาเป็นน้ำมันที่มีคุณภาพสูง เทียบเท่าหรือดีกว่าน้ำมันมะกอก เพราะมีกรดไขมันไม่อิ่มตัวสูงและมีสัดส่วนของกรดไขมันชนิดต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน น้ำมันชามีสรรพคุณทางการแพทย์ในการป้องกัน โรคเบาหวาน ลดความดันในกระเพาะเลือด ลดระดับคลอเรสเตอรอลในเลือด และช่วยป้องกันในเรื่องไขมันอุดตันในหลอดเลือดหัวใจได้ นอกจากนี้ ในน้ำมันชามีสารประกอบที่ทำให้ผิวอ่อนนุ่มชุ่มชื้น จึงสามารถนำไปใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องสำอางได้อีกด้วย

ในสาธารณรัฐประชาชนจีน มีการใช้ประโยชน์จากน้ำมันชามานานกว่า 1,000 ปี ปัจจุบันพบว่า มีการปลูกชาน้ำมันอยู่ถึง 105 เขต โดยเฉพาะที่เมืองหูหนานและเมืองกวางสี คนจีนใช้เป็นน้ำมันสำหรับประกอบอาหาร ประมาณการได้ว่าประชากรจีนหนึ่งในเจ็ดครอบครัวยังใช้น้ำมันชาในการปรุงอาหาร และความต้องการใช้น้ำมันชาในสาธารณรัฐประชาชนจีนมีสูงถึง 485,000-551,000 ตันต่อปี

ภาพที่ 2-3 ลักษณะต้นชาน้ำมัน (ศูนย์วิจัยและพัฒนาชา น้ำมันและพืชน้ำมัน, 2555)

ประโยชน์ของน้ำมันเมล็ดชา

น้ำมันเมล็ดชามีคุณประโยชน์มากจนได้ชื่อว่าเป็นน้ำมันมะกอกแห่งโลกตะวันออก เนื่องจากมีองค์ประกอบของไขมันไม่อิ่มตัวสูง ซึ่งเป็นไขมันที่ดีต่อร่างกาย ทำให้ร่างกายสามารถดูดซึมวิตามินเอ ดี อี เค ได้อย่างมีประสิทธิภาพ น้ำมันชาอุดมไปด้วยสารต้านอนุมูลอิสระ จึงช่วยป้องกันการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจตีบตัน อัมพาต ความดัน เบาหวานและโรคหัวใจ ทั้งยังนำไปผลิตเป็นเครื่องสำอางบำรุงเส้นผมและผิวพรรณได้

ภาพที่ 2-4 ผลิตภัณฑ์น้ำมันเมล็ดชา (ศูนย์วิจัยและพัฒนาชา น้ำมันและพืชน้ำมัน, 2555)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รัฐ กันภัย (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้ข่าวสาร การมีส่วนร่วมของประชาชนและการพัฒนา ท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับรู้ข่าวสารกับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง และ 3) ศึกษาปัจจัยการรับรู้ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อ การพัฒนาท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาค ตะวันตกตอนล่าง โดยใช้วิธีการเลือกแบบโควตา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง จำนวน 399 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย ผลการวิจัยพบว่า 1. ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ โทรทัศน์มากที่สุด มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนามากที่สุด และมีการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มากที่สุด 2. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการพัฒนาท้องถิ่นใน องค์การบริหารส่วนตำบลเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกตัวและมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล มากที่สุด คือสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา และตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล น้อยที่สุดคือ การรับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต

มยุรี ถนอมสุข (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน และศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ นิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 295 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็น เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ผลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โดย กำหนด นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาวิจัย พบว่านิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนมีส่วนร่วม ทางการเมืองอยู่ในระดับน้อย โดยที่ปัจจัย เพศ อายุ ภูมิภาค และการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองไม่มี ความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ ชั้นปี รายได้ของ ครอบครัวอาชีพของผู้ปกครองและการกล่อมเกลாதงการเมืองมี ความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม ทางการเมืองของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุเมธ โชตยะกุล (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของ ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตรการศึกษา นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในตำบลท่าหลวง กลุ่ม ตัวอย่างที่ ศึกษาได้จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้นำชุมชนและหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทน ครัวเรือน จำนวน 376 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแบบสอบถามเชิงปริมาณ (Quantitative analysis) โดยวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน (Descriptive statistics) ได้แก่ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ด้วย วิธีการ ของเพียร์สัน (Chi-square) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้ ส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 46-55 ปี การศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีอาชีพหลักคือ เกษตรกรรม มีตำแหน่งมากที่สุดคือ ประชาชนทั่วไป มีระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่ 10 ปี ขึ้นไป วิธีการ รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น โดยผ่านสื่อต่าง ๆ มีจำนวนครั้งของการได้รับ รู้ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ดำเนินการ โดย อบต.ท่าหลวง มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป ต่อปี การมีส่วนร่วมในการ ทำกิจกรรม ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมมากที่สุดคือ 3-4 ครั้ง คิดเป็น 90 เปอร์เซ็นต์

นิตยา สุภาภรณ์ (2552, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการรับรู้ต่อความอยู่ดีมี สุขของประชาชนชุมชนบางไผ่การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของ ประชาชนที่มีต่อความอยู่ดีมีสุขประกอบด้วย สุขภาพอนามัย ความรู้ ชีวิตการทำงาน รายได้และการ กระจายรายได้ ชีวิตครอบครัวสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิต และการบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐ และเพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ความอยู่ดีมีสุขของประชาชนชุมชนบางไผ่ จำแนกตามปัจจัย

ส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่บริเวณชุมชนตำบลบางไผ่ จำนวน 401 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย การเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการทำวิจัย และวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ต่อความอยู่ดีมีสุขในตัวชี้วัดทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยเรียงลำดับการรับรู้จากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านรายได้และการกระจายรายได้ ด้านชีวิตการทำงานด้านความรู้ ด้านชีวิตครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิต ด้านการบริหารจัดการที่ดิของรัฐ ด้านสุขภาพ ตามลำดับ

2. ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการรับรู้ต่อความอยู่ดีมีสุขในตัวชี้วัดทั้ง 7 ด้าน พบว่าผลการเปรียบเทียบด้านเพศโดยรวมเพศชายรับรู้มากกว่าเพศหญิง ผลการเปรียบเทียบช่วงอายุต่อการรับรู้ความอยู่ดีมีสุข พบว่า ประชาชนมีช่วงอายุ 61 ปี ขึ้น ไปรับรู้มากที่สุด รองลงมาคือช่วงอายุที่รับรู้ต่ำกว่า 30 ปี สำหรับช่วงอายุ 41-50 ปี รับรู้น้อยที่สุด ผลการเปรียบเทียบระดับการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีรับรู้มากที่สุด รองลงมาคือระดับการศึกษาปริญญาตรี และระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีรับรู้ที่น้อยที่สุด ผลการเปรียบเทียบอาชีพพบว่า ประชาชนที่เป็นข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจรับรู้มากที่สุด รองลงมาคือมืออาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว สำหรับอาชีพเกษตรกรรับรู้ที่น้อยที่สุด ผลการเปรียบเทียบระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้าน/ชุมชนพบว่า ระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้าน/ชุมชนในช่วงเวลา 21-30 ปี มากที่สุด รองลงมาคือระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้าน/ชุมชนในช่วงเวลา 31 ปี ขึ้นไปสำหรับระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้าน/ชุมชนต่ำกว่า 5 ปี รับรู้น้อยที่สุด ผลการเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยครอบครัว พบว่า ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยตั้งแต่ 40,001 บาท ขึ้น ไปรับรู้ต่อความอยู่ดีมีสุขในระดับมากที่สุดสำหรับประชาชนที่มีรายได้ครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาท รับรู้น้อยที่สุด

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม การเสริมสร้างความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ควรส่งเสริมในด้านการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมให้มีความสามัคคีในหมู่บ้าน/ชุมชน มีน้ำใจซึ่งกันและกัน มีกิจกรรมร่วมกันในหมู่บ้านเพื่อทำให้ทุกคนในหมู่บ้านมีความใกล้ชิด มีความสัมพันธ์ที่ดีทำให้หมู่บ้านและชุมชนมีความเข้มแข็ง และการส่งเสริมให้มีการออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพแข็งแรง

สุชีรา สนธิสายสิงห์ (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้ของประชาชนต่อความอยู่ดีมีสุขกรณีศึกษาบ้านสนุ่น ตำบลท่าหลวง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความอยู่ดีมีสุขในระดับมาก เมื่อจำแนกพบว่า ด้านสุขภาพอนามัยและด้านชีวิตทำงานร้อยละ 90 รับรู้ความอยู่ดีมีสุขในระดับมาก ด้านรายได้ ชีวิตครอบครัวและสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตร้อยละ 80-83 รับรู้ความอยู่ดีมีสุขอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบริหารจัดการของรัฐประชาชนรับรู้ความอยู่ดีมีสุขน้อยกว่าด้านอื่น ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าประชาชน

ให้ความสำคัญด้านสุขภาพอนามัยและชีวิตการทำงานค่อนข้างสูง ดังนั้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชนอย่างแท้จริง การสร้างความอยู่ดีมีสุขในลักษณะองค์รวมต้องมีการพัฒนาอย่างสมดุลย์และต่อเนื่องในทุกด้าน สำหรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมชุมชนควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เพื่อพัฒนาความอยู่ดีมีสุข เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะด้านการมีงานทำ เพื่อเพิ่มรายได้ การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการภายในชุมชนร่วมกับภาครัฐในการจัดการกับปัญหาเพื่อให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งตัวเองได้อย่างยั่งยืนตลอดไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย การรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้วิจัยเชิงพรรณนาด้วยวิธีการสำรวจ (Survey research method) และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียดขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงราย อายุ 18-60 ปี จำนวน 951,058 คน (สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงราย, 2558) สำหรับใช้เป็นตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรขนาดกลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่างของ Yamane ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

แทนค่า n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากร

N คือ ขนาดของประชากร

e คือ ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

การศึกษาครั้งนี้กำหนดให้ค่าคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5 เปอร์เซ็นต์ โดยประชากรจำนวน 951,058 คน จากนั้นแทนค่าแล้วได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{951,058}{1 + 951,058 (0.05)^2} = \frac{951,058}{2378.645} = 399.831$$

$$n = 400 \text{ คน}$$

และใช้วิธีการเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience sampling) โดยใช้แบบสอบถามที่ได้จัดเตรียมไว้ไปทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงราย อายุ 18-60 ปี จนครบตามจำนวน 400 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาจากตำรา เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัยและสร้างเครื่องมือวิจัย ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามที่ร่างได้ ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)

ผู้ทำการวิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ดังต่อไปนี้

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 รองศาสตราจารย์ ดร. อิศระ สุวรรณผล ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ดร.ชนิสรา แก้วสวรรค์ ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1

ผู้ทำการวิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน พิจารณาและตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) และตรวจสอบคำถามที่ปรากฏในแบบสอบถามเป็นรายข้อ และนำผลที่อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจไปวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง โดยกำหนดคะแนนของแต่ละข้อดังนี้

- ถ้าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าสอดคล้อง ตรงกับวัตถุประสงค์ ให้ 1 คะแนน
 - ถ้าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าไม่สอดคล้อง ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ ให้ -1 คะแนน
 - ถ้าผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ให้ 0 คะแนน
- จากนั้นจึงนำผลคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของความ

สอดคล้อง (Index of Concordance: IOC) ได้ผลสรุปว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1 ซึ่งแสดงว่า คำถามข้อนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำมาดำเนินการทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน
5. นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ ทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability analysis)
6. ปรับปรุงรูปแบบสอบถามอีกครั้ง แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีประสิทธิภาพ
7. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้งและนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน กับกลุ่มประชากรที่เหลืออยู่จากการคัดเลือกไว้เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability test) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวัดความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha coefficient) เท่ากับ 0.82 ตามที่ Nunnally (1959) แนะนำไว้ว่าควรมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.7

ลักษณะของแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีคำถามชนิดปลายปิด โดยแบ่งโครงคำถามออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพ อาศัยอยู่ในอำเภอ และภูมิลำเนา โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended response question)

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ลักษณะคำถามเป็นแบบ Likert's scale มี 3 ระดับ ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's scale

มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ	คะแนน
มาก	3
ปานกลาง	2
น้อย	1

วิธีการแปลผลแบบสอบถามส่วนนี้ได้ใช้ค่าเฉลี่ย ตามเกณฑ์คะแนน ดังนี้

$$\begin{aligned} & \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{3 - 1}{3} \\ &= 0.66 \end{aligned}$$

นำคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจัดระดับความสำคัญเป็น 3 ระดับ ดังนี้ คือ
คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.00 หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 1.67 - 2.33 หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.66 หมายถึง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

ระดับน้อย

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ที่มาสถานที่ปลูก การเก็บเกี่ยว การนำไปใช้ประโยชน์ และเกี่ยวกับตัวน้ำมันเมล็ดชา ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีลักษณะเป็นข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ ซึ่งตรวจให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน ดังนั้นคะแนนเต็ม 15 คะแนน และผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์การวิเคราะห์คะแนนเป็น 3 ระดับ ด้วยวิธีการวิเคราะห์การหาความกว้างของชั้น (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2558) โดยสูตรการหาความกว้างของชั้น คือ

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{จำนวนชั้น}}{\text{พิสัย}} \\ &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับชั้นที่แบ่ง}} \\ &= \frac{15 - 0}{3} \\ &= 5 \end{aligned}$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันชาของประชาชน
ได้ 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนตั้งแต่ 0-5 คะแนน หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ใน
เกณฑ์ ต่ำ

คะแนนตั้งแต่ 6-10 คะแนน หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ใน
เกณฑ์ ปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 11-15 คะแนน หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ใน
เกณฑ์ สูง

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น
(Reliability) ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม
พิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) และความเหมาะสมของภาษา
ที่ใช้ (Wording) เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาและปรับปรุงแก้ไข
แล้วไปทำการทดสอบ (Try-out) จำนวน 30 ชุดกับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่ม
ตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสถิติในการหาความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์
Cronbach's Alpha โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ที่ 0.7 (Nunnally, 1959)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม
จากกลุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงราย อายุ 18-60 ปี

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องจากแหล่ง
ต่าง ๆ เช่น วารสาร รายงานการวิจัย แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ

การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม
ทั้งหมดมาดำเนินการ ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยใช้ในการคำนวณค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนมีดังนี้

- 1.1 ร้อยละ
- 1.2 ค่าเฉลี่ย
- 1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. สถิติอนุมานที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ Independent sample t-test และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) F-test ของสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ต่างกัน กรณีพบความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่แต่ละคู่ในระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของกลุ่มตัวอย่างเพื่อดูว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน

3. สถิติอนุมานใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA) ของ สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

4. นำผลการวิเคราะห์มาจัดอันดับรายคู่ แสดงเป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาโดยมีระดับความรู้มาก ความรู้ปานกลาง ความรู้น้อย ก่อนจะวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มุลินทรีย์พัฒนา” กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงราย โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกเก็บแบบสอบถามทั้งหมด 400 ชุด ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามแล้วมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ โดยการทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปรอายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ อำเภอที่อยู่อาศัย และภูมิลำเนา ใช้การวิเคราะห์หาค่าแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA)

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
n	หมายถึง	ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
t	หมายถึง	การทดสอบค่าที (t-test)
F	หมายถึง	การทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
SS	หมายถึง	ผลรวมกำลังสอง (Sum of squares)
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean square)
DF	หมายถึง	Degree of freedom
SD	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
P	หมายถึง	ความน่าจะเป็นที่สถิติใช้ทดสอบและตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ดังตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	(คน)	ร้อยละ
1. เพศ			
ชาย	246		61.5
หญิง	154		38.5
รวม	400		100.0
2. อายุ			
18-25 ปี	174		43.5
26-35 ปี	146		36.5
36-45 ปี	52		13.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
45-60 ปี	28	7.0
รวม	400	100.0
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	207	51.7
เทียบเท่าหรือสูงกว่าปริญญาตรี	193	48.3
รวม	400	100.0
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	233	58.3
15,001บาท ขึ้นไป	167	41.8
รวม	400	100.0
5. อาชีพ		
ข้าราชการ	138	34.5
พนักงานเอกชน	164	41.0
รับจ้าง	69	17.3
ธุรกิจส่วนตัว	29	7.2
รวม	400	100.0
6. อำเภอที่อยู่อาศัย		
อำเภอแม่สาย	233	58.3
อำเภอพาน	155	38.8
อำเภอเมือง	12	3.0
รวม	400	100.0
7. ภูมิลำเนา		
จังหวัดเชียงราย	221	55.3
จังหวัดเชียงใหม่	164	41.0
จังหวัดพะเยา	15	3.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4-1 แสดงว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 เพศหญิงจำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8

อายุของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 18-25 ปีจำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมามีอายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.35 อายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 และมีอายุ 45-60 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0

ระดับการศึกษาสูงสุดส่วนใหญ่ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 และการศึกษาเทียบเท่าหรือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 และมีรายได้ 15,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7

อาชีพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานเอกชน จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมามีอาชีพเป็นข้าราชการ จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 อาชีพรับจ้าง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2

อำเภอที่อยู่อาศัยของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในอำเภอแม่สาย จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาอาศัยอยู่ในอำเภอพาน จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 และอาศัยอยู่ในอำเภอเมือง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

ภูมิลำเนาของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาที่จังหวัดเชียงราย จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมามีภูมิลำเนาที่จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 และมีภูมิลำเนาที่จังหวัดพะเยา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสื่อเพื่อการรับรู้เกี่ยวกับชาแนลน้ำมัน

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสื่อเพื่อการรับรู้เกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ดังตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับสื่อเพื่อการรับรู้เกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา	จำนวน (คน) n = 400		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{x}	SD		
1. วิทยุ/โทรทัศน์	2.09	.739	ปานกลาง	4
2. หนังสือพิมพ์	2.07	.745	ปานกลาง	6
3. นิตยสาร	2.05	.747	ปานกลาง	7
4. แผ่นพับ	2.08	.746	ปานกลาง	5
5. เว็บไซต์	2.10	.742	ปานกลาง	3
6. งานวิจัย	2.11	.743	ปานกลาง	2
7. คนรู้จักแนะนำ	2.12	.734	ปานกลาง	1
รวม	2.09	.742	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4-2 พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.09$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับสื่อเพื่อการรับรู้เกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ คนรู้จักแนะนำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{x}=2.12$) รองลงมาคือ งานวิจัย ค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}=2.11$) เว็บไซต์ ($\bar{x}=2.10$) และวิทยุ/โทรทัศน์ ($\bar{x}=2.09$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ดังตารางที่ 3-8

ตารางที่ 4-3 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา		
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ	261	65.2
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง	1	0.3
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ในเกณฑ์สูง	138	34.5
รวม	400	100.0
1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ		
(0-5 คะแนน)		
ไม่ได้คะแนน (0 คะแนน)	236	90.4
1 คะแนน	10	3.8
2 คะแนน	4	1.5
3 คะแนน	5	1.9
4 คะแนน	5	1.9
5 คะแนน	1	0.5
รวม	261	100.0
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (6-10 คะแนน)		
6 คะแนน	-	-
7 คะแนน	-	-
8 คะแนน	-	-
9 คะแนน	1	100.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10 คะแนน	-	-
รวม	1	100.0
3. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ในเกณฑ์		
สูง		
(11–15 คะแนน)		
11 คะแนน	16	11.6
12 คะแนน	3	2.2
13 คะแนน	5	3.6
14 คะแนน	14	10.1
15 คะแนน	100	72.5
รวม	138	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 400 คน ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา อยู่ในเกณฑ์ต่ำ (0-5 คะแนน) มากที่สุด จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 65.2 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา อยู่ในเกณฑ์สูง (11–15 คะแนน) จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (6-10 คะแนน) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

เมื่อพิจารณาเป็นระดับตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา อยู่ในเกณฑ์ต่ำ (0-5 คะแนน) ทั้งสิ้น จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาเลย (0 คะแนน) มากที่สุด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 90.4 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ในเกณฑ์ต่ำสามารถตอบคำถามได้คะแนน 1 คะแนน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ได้คะแนน 3 และ 4 คะแนน จำนวน 5 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ได้คะแนน 2 คะแนน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และได้คะแนน 5 คะแนน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง (6-10 คะแนน) ทั้งสิ้น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ซึ่งได้คะแนนจากการตอบคำถามทั้งหมด 9 คะแนน

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา อยู่ในเกณฑ์สูง (11-15 คะแนน) ทั้งสิ้น จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนใหญ่สามารถตอบคำถามได้ถูกต้องทั้งหมด ได้ 15 คะแนน จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ในเกณฑ์ สูง สามารถตอบคำถามได้คะแนน 11 คะแนน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 ได้คะแนน 14 คะแนน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 ได้คะแนน 13 คะแนน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และได้คะแนน 12 คะแนน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

ตารางที่ 4-4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านบริบท

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านบริบท	ใช่		ไม่ใช่		ไม่แน่ใจ		แปลความ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. ต้นกำเนิดของการปลูกน้ำมันเมล็ดชา มาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน	139	34.8	171	42.8	90	22.5	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
2. โครงการศึกษาและพัฒนาการปลูกชา น้ำมันและพืช น้ำมันอื่น ๆ เกิดจากพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	141	35.3	169	42.3	90	22.5	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
3. การบีบน้ำมันจากเมล็ดชา โรงงานบีบน้ำมันเป็นของมูลนิธิชัยพัฒนา	140	35.0	173	43.3	87	21.8	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

จากตารางที่ 4-4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านบริบทของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจ

อยู่ในเกณฑ์ ปานกลางทุกข้อ โดยประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายทั้งหมด 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 สามารถตอบคำถาม ข้อที่ 2. โครงการศึกษาและพัฒนาการปลูกขนาน้ำมันและพืชน้ำมันอื่น ๆ เกิดจากพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ถูกต้องมากที่สุด จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาตอบคำถาม ข้อที่ 3. การบีบน้ำมันจากเมล็ดชาโรงงานบีบน้ำมันเป็นของมูลนิธิชัยพัฒนา ได้ถูกต้องจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 และตอบคำถาม ข้อที่ 1. ต้นกำเนิดของการปลูกต้นขนาน้ำมันมาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้อย่างถูกต้อง จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8

ตารางที่ 4-5 ค่าคะแนนของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านสถานที่ปลูก

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านสถานที่ปลูก	ใช่		ไม่ใช่		ไม่แน่ใจ		แปลความ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. พื้นที่ปลูกอยู่บริเวณเนินบางมะหัน อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย	136	34.0	175	43.8	89	22.3	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
2. พื้นที่ปลูกอยู่ในโครงการพัฒนาโดยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเชียงราย และพื้นที่ใกล้เคียง	138	34.5	168	42.0	94	23.5	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
3. พื้นที่ปลูกอยู่บริเวณแม่หม้อปุนะ จะติ จังหวัดเชียงราย	139	34.8	168	42.0	93	23.3	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

จากตารางที่ 4-5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านสถานที่ปลูกของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ ปานกลางทุกข้อ โดยประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายทั้งหมด 400 คน คิดเป็น ร้อยละ 100.0 สามารถตอบคำถาม ข้อที่ 3. พื้นที่เพราะปลูกอยู่ในบริเวณบ้านแม่หม้อ บ้านปุนะ บ้านจะติ จังหวัดเชียงราย ได้ถูกต้องมากที่สุด จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมา

ตอบคำถาม ข้อที่ 2. พื้นที่ในโครงการพัฒนาคอยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเชียงราย และพื้นที่ใกล้เคียง ได้ถูกต้องจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 จำนวน และตอบคำถาม ข้อที่ 1. พื้นที่บริเวณเนินบางมะหัน อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงรายได้อย่างถูกต้องจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0

ตารางที่ 4-6 ค่าคะแนนของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านการเก็บเกี่ยว

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ น้ำมันเมล็ดชา ด้านสถานที่ปลูก	ใช่		ไม่ใช่		ไม่แน่ใจ		แปลความ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. ต้นชาน้ำมันจะสามารถเจริญเติบโตได้ดีในระดับความสูง 500-1300 เมตรจากระดับน้ำทะเล	138	34.5	169	42.3	93	23.3	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
2. ต้นชาน้ำมันสามารถเก็บเกี่ยวเมื่อเปลือกเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล	138	34.5	170	42.5	92	23.0	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
3. ต้นชาน้ำมันจะเริ่มให้ผลผลิตได้เมื่ออายุประมาณ 4-5 ปี	145	36.3	166	41.5	89	22.3	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

จากตารางที่ 4-6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านการเก็บเกี่ยวของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ ปานกลางทุกข้อ โดยประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายทั้งหมด 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 สามารถตอบคำถาม ข้อที่ 3. ต้นชาน้ำมันจะเริ่มให้ผลผลิตได้เมื่ออายุประมาณ 4-5 ปี ได้ถูกต้องมากที่สุด จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาตอบคำถามข้อที่ 1. ต้นชาน้ำมันจะสามารถเจริญเติบโตได้ดีในระดับความสูง 500-1300 เมตร จากระดับน้ำทะเล และ ข้อที่ 2.

ต้นขน้ำมันสามารถเก็บเกี่ยวเมื่อเปลือกเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ได้อย่างถูกต้องเท่ากับ จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34

ตารางที่ 7 ค่าคะแนนของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านการนำไปใช้ประโยชน์

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านการนำไปใช้ประโยชน์	ใช่		ไม่ใช่		ไม่แน่ใจ		แปลความ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. น้ำมันเมล็ดชาได้รับรองคุณภาพมาตรฐานจากองค์การอาหารและยา (อย.) และมูลนิธิโรคหัวใจได้อนุญาตให้น้ำมันเมล็ดชาใช้ตราสัญลักษณ์ “อาหารรักษ์หัวใจ”	138	34.5	169	42.3	93	23.3	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
2. การบริโภคน้ำมันเมล็ดชาดีต่อสุขภาพของผู้ที่มีภาวะน้ำหนักเกิน สตรีมีครรภ์และผู้สูงอายุ	133	33.3	173	43.3	94	23.5	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
3. น้ำมันเมล็ดชาสามารถนำไปประกอบอาหารเพื่อสุขภาพได้	138	34.5	170	42.5	92	23.0	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ ปานกลางทุกข้อ โดยประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายทั้งหมด 400 คนคิดเป็นร้อยละ 100.0 สามารถตอบคำถามข้อที่ 1. น้ำมันเมล็ดชาได้ให้การรับรองคุณภาพจากองค์การอาหารและยา (อย.) และได้อนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ของ “อาหารรักษ์หัวใจ” และ ข้อที่ 3. น้ำมันเมล็ดชาสามารถนำไปประกอบอาหารเพื่อสุขภาพได้ ได้ถูกต้องมากที่สุดเท่ากัน จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 และตอบคำถามข้อที่ 2. การบริโภคน้ำมันเมล็ดชาดีต่อ

สุขภาพของผู้ที่มีภาวะน้ำหนักเกิน สตรีมีครรภ์ และผู้สูงอายุ ได้อย่างถูกต้อง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา เกี่ยวกับตัวน้ำมันชา	ใช่		ไม่ใช่		ไม่แน่ใจ		แปลความ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. น้ำมันเมล็ดชาป้องกันการเกิดโรคหลอดเลือดตีบตัน โรคอัมพาต โรคความดัน	147	36.8	166	41.5	87	21.8	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
2. น้ำมันเมล็ดชามีองค์ประกอบของไขมันที่ดีต่อร่างกาย และไม่มีการดไขมันทรานส์ (ไขมันไม่ดี) และทำให้ร่างกายดูดซึมวิตามินเอ ดี อี เค อย่างมีประสิทธิภาพ	140	35.0	170	42.5	90	22.5	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
3. น้ำมันเมล็ดชาอุดมไปด้วยสารต้านอนุมูลอิสระและโอเมก้า 3	140	35.0	171	42.8	89	22.3	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

จากตารางที่ 4-8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาเกี่ยวกับตัวของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ ปานกลางทุกข้อ โดยประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายทั้งหมด จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 สามารถตอบคำถามข้อที่ 1. น้ำมันเมล็ดชาป้องกันการเกิดโรคหลอดเลือดตีบตัน โรคอัมพาต โรคความดัน ได้ถูกต้องมากที่สุด จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาตอบคำถาม ข้อที่ 2. น้ำมันเมล็ดชามีองค์ประกอบของไขมันที่ดีต่อร่างกาย และไม่มีการดไขมันทรานส์ (ไขมันไม่ดี) และทำให้ร่างกายดูดซึมวิตามินเอ ดี อี เค อย่างมีประสิทธิภาพและ

ข้อที่ 3. น้ำมันเมล็ดชาอุดมไปด้วยสารต้านอนุมูลอิสระและโอเมก้า 3 ได้อย่างถูกต้องเท่ากับ
จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ โดยการทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปรอายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ อำเภอที่อยู่อาศัย และภูมิลำเนา ใช้การวิเคราะห์หาค่าแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA) ดังตารางที่ 9-17

1. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-9 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา จำแนกตามเพศ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา	ชาย n = 246		หญิง n = 154		t	Sig.
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
	1. ด้านบริบท	2.06	.765	2.22		
2. ด้านสถานที่ปลูก	2.06	.729	2.19	.682	.150	.699
3. ด้านการเก็บเกี่ยว	2.07	.752	2.20	.714	.002	.967
4. การนำไปใช้ประโยชน์	2.05	.755	2.19	.693	.456	.500
5. เกี่ยวกับตัวน้ำมันเมล็ดชา	2.10	.745	2.18	.704	.272	.602
รวม	2.07	.711	2.20	.671	.223	.637

จากตารางที่ 4-9 แสดงว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายเพศชายและเพศมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงราย ดังนั้นผลการทดสอบสมมติฐานจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-10 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา จำแนกตามอายุ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ น้ำมันเมล็ดชา	แหล่ง ความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
1. ด้านบริบท	ระหว่าง	3	.411	.137	.248	.862
	กลุ่ม	396	218.531	.552		
	ภายในกลุ่ม	399	218.942			
	รวม					
2. ด้านสถานที่ปลูก	ระหว่าง	3	.874	.291	.570	.635
	กลุ่ม	396	202.468	.511		
	ภายในกลุ่ม	399	203.342			
	รวม					
3. ด้านการเก็บเกี่ยว	ระหว่าง	3	1.349	.450	.820	.483
	กลุ่ม	396	216.982	.548		
	ภายในกลุ่ม	399	218.331			
	รวม					
4. การนำไปใช้ประโยชน์	ระหว่าง	3	1.637	.546	1.011	.388
	กลุ่ม	396	213.669	.540		
	ภายในกลุ่ม	399	215.306			
	รวม					
5. เกี่ยวกับตัวน้ำมันเมล็ดชา	ระหว่าง	3	.801	.267	.499	.683
	กลุ่ม	396	211.887	.535		
	ภายในกลุ่ม	399	212.689			
	รวม					
รวม	ระหว่าง	3	.917	.306	.625	.599
	กลุ่ม	396	193.745	.489		
	ภายในกลุ่ม	399	194.662			
	รวม					

จากตารางที่ 4-10 แสดงว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันของประชาชนไม่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ดังนั้นผลการทดสอบสมมติฐานจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา แตกต่าง

ตารางที่ 4-11 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา จำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
1. ด้านบริบท	ระหว่างกลุ่ม	1	2.235	.235	1.105	.143
	ภายในกลุ่ม	398	216.707	.544		
	รวม	399	218.942			
2. ด้านสถานที่ปลูก	ระหว่างกลุ่ม	1	2.164	.164	1.281	.239
	ภายในกลุ่ม	398	201.178	.505		
	รวม	399	203.342			
3. ด้านการเก็บเกี่ยว	ระหว่างกลุ่ม	1	1.863	1.863	3.426	.165
	ภายในกลุ่ม	398	216.467	.544		
	รวม	399	218.331			
4. การนำไปใช้ประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	1	2.534	.534	2.740	.230
	ภายในกลุ่ม	398	212.772	.535		
	รวม	399	215.306			
5. เกี่ยวกับตัวน้ำมันเมล็ดชา	ระหว่างกลุ่ม	1	2.972	.972	1.639	.118
	ภายในกลุ่ม	398	209.717	.527		
	รวม	399	212.689			

	ระหว่างกลุ่ม	1	2.339	.339	1.840	.128
รวม	ภายในกลุ่ม	398	192.324	.483		
	รวม	399	194.662			

จากตารางที่ 4-11 แสดงว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของประชาชนไม่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ดังนั้นผลการทดสอบสมมติฐานจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-12 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
1. ด้านบริบท	ระหว่างกลุ่ม	1	.027	.027	.049	.824
	ภายในกลุ่ม	398	218.915	.550		
	รวม	399	218.942			
2. ด้านสถานที่ปลูก	ระหว่างกลุ่ม	1	.230	.230	.451	.502
	ภายในกลุ่ม	398	203.112	.510		
	รวม	399	203.342			
3. ด้านการเก็บเกี่ยว	ระหว่างกลุ่ม	1	.735	.735	1.34	.247
	ภายในกลุ่ม	398	217.596	.547	5	
	รวม	399	218.331			
4. การนำไปใช้ประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	1	.267	.267	.493	.483
	ภายในกลุ่ม	398	215.039	.540		
	รวม	399	215.306			

5. เกี่ยวกับตัวน้ำมันเมล็ดชา	ระหว่างกลุ่ม	1	1.260	1.26	2.37	.124
	ภายในกลุ่ม	398	211.428	0	2	
	รวม	399	212.689	.531		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1	.395	.395	.809	.369
	ภายในกลุ่ม	398	194.268	.488		
	รวม	399	194.662			

จากตารางที่ 4-12 แสดงว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเมล็ดชา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันของประชาชนไม่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ดังนั้นผลการทดสอบสมมติฐานจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-13 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา จำแนกตามอาชีพ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
1. ด้านบริบท	ระหว่างกลุ่ม	3	.865	.288	.524	.666
	ภายในกลุ่ม	396	218.076	.551		
	รวม	399	218.942			
2. ด้านสถานที่ปลูก	ระหว่างกลุ่ม	3	1.620	.540	1.060	.366
	ภายในกลุ่ม	396	201.722	.509		
	รวม	399	203.342			
3. ด้านการเก็บเกี่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3	1.927	.642	1.176	.319
	ภายในกลุ่ม	396	216.404	.546		
	รวม	399	218.331			
4. การนำไปใช้ประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	3	1.803	.601	1.115	.343
	ภายในกลุ่ม	396	213.503	.539		
	รวม	399	215.306			

5. เกี่ยวกับตัวน้ำมันเมล็ดชา	ระหว่างกลุ่ม	3	2.440	.813	1.532	.206
	ภายในกลุ่ม	396	210.249	.531		
	รวม	399	212.689			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.581	.527	1.081	.357
	ภายในกลุ่ม	396	193.081	.488		
	รวม	399	194.662			

จากตารางที่ 4-13 แสดงว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า อาชีพที่ต่างกันของประชาชนไม่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ดังนั้นผลการทดสอบสมมติฐานจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1

H_0 : อำเภอที่อยู่อาศัยที่ต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อำเภอที่อยู่อาศัยที่ต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-14 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา จำแนกตามอำเภอที่อยู่อาศัย

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
1. ด้านบริบท	ระหว่างกลุ่ม	2	2.097	1.049	1.920	.156
	ภายในกลุ่ม	397	216.845	.546		
	รวม	399	218.942			
2. ด้านสถานที่ปลูก	ระหว่างกลุ่ม	2	1.004	.502	.985	.365
	ภายในกลุ่ม	397	202.338	.510		
	รวม	399	203.342			
3. ด้านการเก็บเกี่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2	1.124	.562	1.027	.358
	ภายในกลุ่ม	397	217.207	.547		
	รวม	399	218.331			

4. การนำไปใช้ประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2	.937	.469	.868	.427
	ภายในกลุ่ม	397	214.368	.540		
	รวม	399	215.306			
5. เกี่ยวกับตัวน้ำมันเมล็ดชา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.044	.522	.979	.367
	ภายในกลุ่ม	397	211.645	.533		
	รวม	399	212.689			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.094	.547	1.122	.342
	ภายในกลุ่ม	397	193.568	.488		
	รวม	399	194.662			

จากตารางที่ 4-14 แสดงว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายที่มีอำเภอที่อยู่อาศัยแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า อำเภอที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกันของประชาชน ไม่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ดังนั้นผลการทดสอบสมมติฐานจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1

H_0 : ภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา จำแนกตามภูมิลำเนา

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
1. ด้านบริบท	ระหว่างกลุ่ม	2	2.097	1.049	1.920	.148
	ภายในกลุ่ม	397	216.845	.546		
	รวม	399	218.942			
2. ด้านสถานที่ปลูก	ระหว่างกลุ่ม	2	1.004	.502	.985	.375
	ภายในกลุ่ม	397	202.338	.510		
	รวม	399	203.342			
3. ด้านการเก็บเกี่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2	1.124	.562	1.027	.359
	ภายในกลุ่ม	397	217.207	.547		
	รวม	399	218.331			

4. การนำไปใช้ประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2	.937	.469	.868	.421
	ภายในกลุ่ม	397	214.368	.540		
	รวม	399	215.306			
5. เกี่ยวกับตัวน้ำมันเมล็ดชา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.044	.522	.979	.377
	ภายในกลุ่ม	397	211.645	.533		
	รวม	399	212.689			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.094	.547	1.122	.327
	ภายในกลุ่ม	397	193.568	.488		
	รวม	399	194.662			

จากตารางที่ 4-15 แสดงว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า ภูมิลำเนาที่แตกต่างกันของประชาชนไม่มีผลต่อความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ดังนั้นผลการทดสอบสมมติฐานจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1

2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 2 การรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาที่ประกอบด้วย 1) ด้านบริบท 2) ด้านสถานที่ปลูก 3) ด้านการเก็บเกี่ยว 4) การนำไปใช้ประโยชน์ และ 5) เกี่ยวกับตัวน้ำมันเมล็ดชา

H_0 : การรับรู้ของประชาชนไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาโดยรวม

H_1 : การรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาโดยรวม

ตารางที่ 4-16 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาโดยรวม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
จากการถดถอย	153.534	7	21.933	209.048	.000
จากแหล่งอื่น ๆ	41.129	392	.105		

รวม	194.662	399		
ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple correlation, R) = .789				
ค่าสัมประสิทธิ์ด้านประสิทธิภาพ (Coefficient of determination, R^2) = .888				

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-16 พบว่าการรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($R = .789$) ซึ่งการรับรู้ของประชาชนมีระดับความสามารถในการอธิบายความผันแปรของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ได้ร้อยละ 88.8 ส่วนอีก 11.2 จะมาจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นนอกเหนือจากการศึกษาครั้งนี้ และพบว่ามีรายด้านของการรับรู้ของประชาชนในบางตัวมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานจึงยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0

เมื่อผลการทดสอบสมมติฐานสรุปว่ามีรายด้านของการรับรู้ของประชาชนในบางตัวมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ของประชาชนเป็นรายด้าน ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 4-17 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาโดยรวม

การรับรู้ของประชาชน	B	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยคะแนนมาตรฐาน (β)	ลำดับที่	t	p
ค่าคงที่ (constant)	.312			6.021	.000
1. วิทยุ/โทรทัศน์	.121	.128	2	2.109	.036
2. หนังสือพิมพ์	.034	.037	5	.471	.638
3. นิตยสาร	.122	.130	3	.954	.341
4. แผ่นพับ	-.025	-.027	7	-.235	.814
5. เว็บไซต์	-.074	-.079	4	-.529	.597
6. งานวิจัย	.755	.804	1	4.045	.000
7. คนรู้จักแนะนำ	-.074	-.078	6	-.439	.661

* $p < .05$

จากตารางที่ 4-17 แสดงการสร้างสมการถดถอยเพื่อพยากรณ์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาในรูปแบบคะแนนดิบ ดังนี้

$$\text{Unstandardized } \hat{Y} = .312 + .121 (X_1) + 0.34 (X_2) + .122 (X_3) + -.025 (X_4) + -.074 (X_5) \\ + .755 (X_6) + -.074(X_7)$$

เมื่อ \hat{Y} = ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

X_1 = วิทยุ/โทรทัศน์

X_2 = หนังสือพิมพ์

X_3 = นิตยสาร

X_4 = แผ่นพับ

X_5 = เว็บไซต์

X_6 = งานวิจัย

X_7 = คนรู้จักแนะนำ

$$\text{standardized } \hat{Y} = .128 (X_1) + 0.37 (X_2) + .130 (X_3) + -.027 (X_4) + -.079 (X_5) + .804 (X_6) \\ + -.078(X_7)$$

เมื่อ \hat{Y} = ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

X_1 = วิทยุ/โทรทัศน์

X_2 = หนังสือพิมพ์

X_3 = นิตยสาร

X_4 = แผ่นพับ

X_5 = เว็บไซต์

X_6 = งานวิจัย

X_7 = คนรู้จักแนะนำ

$$Y \neq a + b$$

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาโดยรวม = .312

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาทั้งหมด 2 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ลำดับที่ 1 คือ งานวิจัย

($\beta = .804$) และลำดับที่ 2 คือ วิทยุ/โทรทัศน์ ($\beta = .128$) ส่วนการรับรู้ของประชาชนลำดับที่ 3 คือ นิตยสาร ($\beta = -.130$) ลำดับที่ 4 คือ . เว็บไซต์ ($\beta = -.079$) ลำดับที่ 5 คือ หนังสือพิมพ์ ($\beta = .037$) ลำดับที่ 6 คือ คนรู้จักแนะนำ ($\beta = -.078$) และลำดับที่ 7 คือ แผ่นพับ ($\beta = -.027$) ไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่อง “การรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยทำการเก็บข้อมูลจำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด มาทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยนำเสนอผลการทดสอบและวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ กลุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงราย อายุ 18-60 ปี รวมทั้งสิ้น 400 คน ด้วยวิธีการสำรวจ (Survey research method) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดในเรื่องการกำหนดกลุ่มตัวอย่างประชากร การสุ่มตัวอย่างการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้นใช้การพิสูจน์ความแตกต่างแบบ Independent sample t-test, One-way ANOVA รวมทั้งการวิเคราะห์ความถดถอยของตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัว ขึ้นไป และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression)

ส่วนที่ 1: ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2: ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

ส่วนที่ 3: ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

ส่วนที่ 4: ข้อมูลเชิงอนุมานของผลการทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1: ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 มีอายุ 18-25 ปี จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 มีการศึกษาดำรงระดับปริญญาตรี จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีรายได้ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 มีอาชีพเป็นพนักงาน

เอกชน จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในอำเภอแม่สาย จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 และมีภูมิลำเนาที่จังหวัดเชียงราย จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3

ส่วนที่ 2: ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.09$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับสื่อเพื่อการรับรู้เกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ คนรู้จักแนะนำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{x}=2.12$) รองลงมาคือ งานวิจัย ค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}=2.11$) เว็บไซต์ ($\bar{x}=2.10$) และวิทยุ/โทรทัศน์ ($\bar{x}=2.09$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลเชิงพรรณนาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 400 คน ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา อยู่ในเกณฑ์ ต่ำ (0-5 คะแนน) มากที่สุด จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 65.2 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา อยู่ในเกณฑ์สูง (11-15 คะแนน) จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (6-10 คะแนน) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ด้านบริบทของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ ปานกลางทุกข้อ โดยประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายทั้งหมด 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 สามารถตอบคำถาม ข้อที่ 2. โครงการศึกษาและพัฒนาการปลูกชาน้ำมัน และพืชน้ำมันอื่น ๆ เกิดจากพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ถูกต้องมากที่สุด จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาตอบคำถาม ข้อที่ 3. การบีบน้ำมันจากเมล็ดชาโรงงานบีบน้ำมันเป็นของมูลนิธิชัยพัฒนา ได้ถูกต้องจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 และตอบคำถาม ข้อที่ 1. ต้นกำเนิดของการปลูกชาน้ำมันมาจากสาธารณรัฐประชาชนจีนได้อย่างถูกต้อง จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8

ด้านสถานที่ปลูกของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ ปานกลางทุกข้อ โดยประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายทั้งหมด 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 สามารถตอบคำถาม ข้อที่ 3. พื้นที่เพาะปลูกอยู่ในบริเวณบ้านแม่หมี บ้านปุ่น บ้านจะติ จังหวัดเชียงรายได้ถูกต้องมากที่สุด จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมาตอบคำถามข้อที่ 2. พื้นที่ในโครงการพัฒนาออยคอง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเชียงราย และพื้นที่ใกล้เคียง ได้ถูกต้องจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 จำนวน และตอบคำถาม ข้อที่ 1. พื้นที่บริเวณเนินบางปะหัน อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงรายได้อย่างถูกต้อง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0

ด้านการเก็บเกี่ยวของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ ปานกลางทุกข้อ โดยประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงรายทั้งหมด 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 สามารถตอบคำถาม ข้อที่ 3. ต้นชาน้ำมันจะเริ่มให้ผลผลิตได้เมื่ออายุประมาณ 4-5 ปี ได้ถูกต้องมากที่สุด จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาตอบคำถาม ข้อที่ 1. ต้นชาน้ำมันจะสามารถเจริญเติบโตได้ดีในระดับความสูง 500-1,300 เมตรจากระดับน้ำทะเล และ ข้อที่ 2. ต้นชาน้ำมันสามารถเก็บเกี่ยวเมื่อเปลือกเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ได้อย่างถูกต้องเท่ากัน จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5

ส่วนที่ 4: ข้อมูลเชิงอนุมานของผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1: ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ต่างกัน พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ อำเภอที่อาศัย และภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2: การรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา พบว่า การรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($R = .789$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาทั้งหมด 2 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ลำดับที่ 1 คือ งานวิจัย ($\beta = .804$) และลำดับที่ 2 คือ วิทยุ/โทรทัศน์ ($\beta = .128$)

การอภิปรายผล

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ต่างกัน พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ อำเภอที่อาศัย และภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของมยุรี วัฒนสุข (2554, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน และศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ นิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 295 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็น

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ผลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โดยกำหนด นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาวิจัย พบว่านิสิตภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับน้อย โดยที่ปัจจัย เพศ อายุ ภูมิสำเนา และการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา พบว่า การรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชา โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($R = .789$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการรับรู้ของประชาชนมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาทั้งหมด 2 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ลำดับที่ 1 คือ งานวิจัย ($\beta = .804$) และลำดับที่ 2 คือ วิทยุ/โทรทัศน์ ($\beta = .128$) สอดคล้องกับงานวิจัยของรัฐ กันภัย (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันตกตอนล่างการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้ข่าวสาร การมีส่วนร่วมของประชาชนและการพัฒนา ท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับรู้ข่าวสารกับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง และ 3) ศึกษาปัจจัยการรับรู้ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อ การพัฒนาท้องถิ่น ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า 1. ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ โทรทัศน์มากที่สุด มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนามากที่สุด และมีการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มากที่สุด 2. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกตัวและมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งตอบแบบสอบถามนั้น ส่วนใหญ่จะให้ระดับการรับรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันเมล็ดชาอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา ดังนี้

1. ศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนาควรมีการเผยแพร่ข้อมูลให้มากขึ้น ผ่านช่องทางการสื่อสารที่สอดคล้องกับผู้บริโภค โดยเฉพาะปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทในการเผยแพร่ข้อมูล ดังนั้น การเลือกเว็บไซต์ที่เป็นที่นิยมร่วมกับการใช้สื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึงจึงเป็นการเผยแพร่ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ

2. ศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา ควรให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ข้อมูลและให้ความรู้ผ่านทางสถานศึกษาต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียนมหาวิทยาลัยและรวมถึงช่องทางอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับกลุ่มนักเรียนและนักศึกษา เพราะคนกลุ่มนี้มีความสามารถในการแนะนำและบอกต่อมากที่สุด จึงเป็นประโยชน์ในการเผยแพร่ข้อมูลน้ำมันเมล็ดชา และนักเรียน/นักศึกษาถือเป็นเยาวชนของชาติการปลูกฝังโดยให้ความรู้เรื่องน้ำมันเมล็ดชา ย่อมนำไปสู่การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีต่อไป

3. ศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา ควรให้ความรู้ข้อมูลน้ำมันชาอย่างแพร่หลาย ว่าน้ำมันชาคืออะไร มีส่วนช่วยส่งเสริมสุขภาพได้อย่างไร และภาครัฐควรให้การสนับสนุนในการรณรงค์ให้ผู้บริโภคเลือกซื้อ ผลิตภัณฑ์น้ำมันเมล็ดชาของมูลนิธิชัยพัฒนา เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดทัศนคติที่ดีและเกิดความมั่นใจต่อสินค้า

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยการรับรู้ของประชาชนในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบหาความแตกต่างการรับรู้ด้านต่าง ๆ ของแต่ละพื้นที่ รวมทั้งนำผลที่ได้มาทำการพัฒนา ปรับปรุงรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่ทำให้ประชาชนสามารถรับรู้น้ำมันเมล็ดชาของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา ให้มากยิ่งขึ้น

2. ควรทำการศึกษาในด้านที่ลึกซึ้ง เช่น การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติ แรงจูงใจและความ คิดเห็นของประชาชนที่บริโภคผลิตภัณฑ์น้ำมันเมล็ดชาของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา เพื่อให้ได้มุมมองใหม่

บรรณานุกรม

- กิตติพงษ์ เกิดฤทธิ. (2553). *แนวทางส่งเสริมการผลิตแชมพูผสมพืชสมุนไพรตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเครื่องสำอาง: แชมพู*. การค้นคว้าแบบอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชนบท, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2551). *เทคนิควิธีการวิเคราะห์นโยบาย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา สุภาภรณ์. (2552). *การศึกษาการรับรู้ต่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชนชุมชนบางไผ่*. สุรินทร์: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- บรรยงค์ โตจินดา. (2553). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: รวมสาสน์.
- ประวูฒิ เพิ่มทรัพย์. (2552). *ผลสัมฤทธิ์แนวทางส่งเสริมการเกษตรเบ็ดเสร็จ: ศูนย์พัฒนาการเกษตรภูสิงห์ อันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ*. มหาสารคาม: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2558). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: จัดจำหน่ายโดยศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชา รุจินาม. (2554). *ภาพลักษณ์ของตำรวจทางหลวงในทัศนของผู้ขับขี่รถยนต์บนถนนสายเอเชีย*. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศาสตร์, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรทิพย์ วรกิจโกคาทร. (2545). *การวิจัยเพื่อการประชาสัมพันธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มยุรี ถนนอมสุข. (2554). *การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต*. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษาและกีฬา, คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มยุรี อนุมานราชชน. (2556). *นโยบายสาธารณะ*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- มูลนิธิชัยพัฒนา. (2556). *ศูนย์วิจัยและพัฒนาชาวน้ำมันและพืชน้ำมัน*. เข้าถึงได้จาก <http://www.chaipat.or.th/chaipat/index.php/en/royal-projects-in-various-regions/north/3768-2011-03-17-02-28-06>
- รัฐ กันภัย. (2558). *การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันออกเฉียง*. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์*, 8(1), 1075.

- รัฐพงศ์ บุญญาวัตร์. (2554). *การนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนเขตคูสิต กรุงเทพมหานคร*. ในรายงานการวิจัยสถาบันวิจัย (หน้า 1-2). กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ลักขณา สริวัฒน์. (2550). *การคิด*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ลลิต ถนอมสิงห์. (2558, 1 ธันวาคม). รongเลขที่การสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. สัมภาษณ์.
- วระเดช ภาวัตเวकिन. (2552, 16 สิงหาคม). *ผลสัมฤทธิ์แนวทางส่งเสริมการเกษตรเบ็ดเสร็จ*. เข้าถึงได้จาก http://www.kana.sskru.ac.th/2011_new/kana_new/vijai/19.pdf
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2552). *นโยบายสาธารณะ (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. (2550). *นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ (พิมพ์ครั้งที่ 14)*. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2550). *จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สำนักนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร . *สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร*. (2555). เข้าถึงได้จาก <http://www.oae.go.th/bapp/main.php?filename=index1>
- สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานมูลนิธิชัยพัฒนา. (2555). *แผนการดำเนินงานของศูนย์วิจัยและพัฒนาชาบน้ำมันและพืชน้ำมัน*. *วารสารมูลนิธิชัยพัฒนา*, 7(4), 54-55.
- สุชีรา สนธิสายสิงห์. (2552). *การรับรู้ของประชาชนต่อความอยู่ดีมีสุข: กรณีศึกษาบ้านสนุ่น ตำบลท่าหลวง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา*. การค้นคว้าแบบอิสระ สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุเมธ โชตยะกุล. (2554). *การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวงอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร*. การค้นคว้าแบบอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อุบลวรรณ ภวานันท์ และคณะ. (2553). *ปัจจัยทางจิตวิทยาของความสำเร็จในการประกอบการของผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดย่อมธุรกิจการท่องเที่ยวและที่พัก: ความรู้: ระยะที่ 2 บุคลิกการเป็นผู้ประกอบการภูมิความรู้ความชำนาญ และคุณลักษณะเฉพาะบุคคล* กรุงเทพฯ: สถาบันทรัพยากรมนุษย์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- Anderson, J. E. (1970). *Public policy making*. USA: Longman Publication.

- Berlo, D. K. (1996). *The study of human communication*. Boston: Allyn & Bacon.
- Bridgman, P., & Davis, G. (2007). *The Australian policy handbook* (2nd ed.). Victoria: McPherson.
- Easton, D. (1953). *The political system*. New York: Knopf.
- Eulau, H., & Prewith, K. (1973). *Labyrinths of democracy*. Indianapolis: Bobbs-Merrill.
- Greenwood, T. W. (1965). *Management and organizational behavior: An interdisciplinary approach*. Ohio: South-Western.
- Jacob, C. E. (1966). *Policy & bureaucracy*. New York: Princeton.
- Lasswell, H., & Kaplan, A. (1970). *Power and society*. New Haven: Yale University Press.
- Nunnally, J. C. (1959). *Test and measurement*. New York: McGraw Hill.
- Rogers, E. M., & Svenning, L. (1970). *Modernization among Peasants: The impact of communication*. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc.
- Schiffman, L. G., & Kanuk, L.L. (2000). *Consumer behavior*. (7th ed). Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall.
- Shankansky, I. (1970). *Policy analysis in political science*. Chicago: Markham.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An introductory analysis* (3rd ed.) New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เลขที่แบบสอบถาม.....

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Graduate school of Commerce Burapha University

169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เรื่อง การรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขาน้ำมันของคุณวิจัยและพัฒนา
น้ำมันและพืชน้ำมัน มุลนิธิชัยพัฒนา

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการเรียนวิชาการศึกษาค้นคว้าด้วย
ตนเองในหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ทำการวิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ด้วย
และขอขอบคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ตรงตาม
ความเป็นจริง

1. เพศ

(1) ชาย	(2) หญิง
-----------	------------
2. อายุ

(1) 18-25 ปี	(2) 26-35 ปี
(3) 36-45 ปี	(4) 45-60 ปี
3. ระดับการศึกษา

(1) ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	(2) เทียบเท่าหรือสูงกว่าปริญญาตรี
-----------------------------	-------------------------------------
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(1) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	(2) 15,000 บาท ขึ้นไป
--------------------------------------	-------------------------
5. อาชีพ

(1) ข้าราชการ	(2) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
-----------------	----------------------------
6. อาศัยอยู่ในอำเภอ

(1) อำเภอแม่สาย

(2) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

7. ภูมิภาค

(1) จังหวัดเชียงราย

(2) จังหวัดอื่น ๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับสื่อเพื่อการรับรู้เกี่ยวกับน้ำมัน

คำชี้แจง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับน้ำมัน	ระดับ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. วิทยุ/ โทรทัศน์			
2. หนังสือพิมพ์			
3. นิตยสาร			
4. แผ่นพับ			
5. เว็บไซต์			
6. งานวิจัย			
7. คนรู้จักแนะนำ			

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมัน

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับความรู้เกี่ยวกับน้ำมัน	รู้มาก	รู้ปานกลาง	รู้น้อย
ที่มา			
1. ต้นกำเนิดของการปลูกลูกน้ำมันมาจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน			

ระดับความรู้เกี่ยวกับน้ำมันชา	รู้มาก	รู้ปานกลาง	รู้น้อย
2. โครงการศึกษาและพัฒนาการปลูกชาน้ำมันและพืชน้ำมันอื่น ๆ เกิดจากพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี			
3. การบีบน้ำมันจากเมล็ดชาโรงงานบีบน้ำมันเป็นของมูลนิธิชัยพัฒนา			
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับน้ำมันชา	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
สถานที่ปลูก			
4. พื้นที่ปลูกอยู่บริเวณเนินบางมะหัน อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย			
5. พื้นที่ปลูกอยู่ในโครงการพัฒนาถอยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดเชียงราย และพื้นที่ใกล้เคียง			
6. พื้นที่ปลูกอยู่บริเวณแม่หม้อ ปูนะ จะติ จังหวัดเชียงราย			
การเก็บเกี่ยว			
7. ชาน้ำมันจะสามารถเจริญเติบโตได้ดีในระดับความสูง 500-1300 เมตร จากระดับน้ำทะเล			
8. ชาน้ำมันเมื่อแก่เต็มที่สีของเปลือกจะเป็นสีน้ำตาล			
9. ชาน้ำมันจะเริ่มให้ผลผลิตได้เมื่ออายุประมาณ 4-5 ปี			
การนำไปใช้ประโยชน์			
10. น้ำมันเมล็ดชาได้รับรองคุณภาพมาตรฐานจากองค์การอาหารและยา (อย.) และมูลนิธิโรคหัวใจ ได้อนุญาตให้น้ำมันเมล็ดชาใช้ตราสัญลักษณ์ “อาหารรักหัวใจ”			
11. การบริโภคชาน้ำมันเมล็ดดีต่อสุขภาพของผู้ที่มีภาวะน้ำหนักเกิน สตรีมีครรภ์ และผู้สูงอายุ			
12. น้ำมันเมล็ดชาสามารถนำไปประกอบอาหารเพื่อสุขภาพได้			
เกี่ยวกับตัวน้ำมันชา			

ระดับความรู้เกี่ยวกับน้ำมันชา	รู้มาก	รู้ปานกลาง	รู้น้อย
13. ป้องกันการเกิดโรคหลอดเลือดตีบตัน โรคอัมพาต โรคความดัน			
14. น้ำมันเมล็ดชามีองค์ประกอบของไขมันที่ดีต่อร่างกาย และไม่มีการดัดไขมันทรานส์ ทำให้ร่างกายดูดซึมวิตามินเอ ดี อี เค อย่างมีประสิทธิภาพ			
15. น้ำมันเมล็ดชาอุดมไปด้วยสารต้านอนุมูลอิสระและสารคาเทชิน			

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ขอบพระคุณสำหรับการเสียสละเวลาของท่านในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
ผลตรวจอักษรวิสุทธิ

Plagiarism Checking Report

Created on May 7, 2016 at 01:19 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
223771	May 7, 2016 at 01:19 AM	57710058@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 1.docx	Completed	0.00%

Match Overview

Show 10 entries

Search:

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
-----	-------	-----------	--------	------------------

Showing 0 to 0 of 0 entries

First Previous Next Last

Plagiarism Checking Report

Created on May 16, 2016 at 22:08 PM

[Print Report](#)

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
229943	May 16, 2016 at 22:08 PM	57710058@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่2.docx	Completed	0.00%

Match Overview

Show 10 entries

Search:

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
-----	-------	-----------	--------	------------------

Showing 0 to 0 of 0 entries

First Previous Next Last

Plagiarism Checking Report

Created on May 7, 2016 at 01:20 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
223773	May 7, 2016 at 01:20 AM	57710058@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 3.docx	Completed	0.00 %

Match Overview

Show entries

Search:

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
-----	-------	-----------	--------	------------------

Showing 0 to 0 of 0 entries

Plagiarism Checking Report

Created on May 7, 2016 at 01:20 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
223774	May 7, 2016 at 01:20 AM	57710058@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 4.docx	Completed	0.00 %

Match Overview

Show entries

Search:

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
-----	-------	-----------	--------	------------------

Showing 0 to 0 of 0 entries

Plagiarism Checking Report

Created on May 7, 2016 at 01:20 AM

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
223775	May 7, 2016 at 01:20 AM	57710058@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่ 5.docx	Completed	0.00%

Match Overview

Show entries

Search:

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
-----	-------	-----------	--------	------------------

Showing 0 to 0 of 0 entries

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงปริมาณ)

- ได้
- ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน
- ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ.....

ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงปริมาณ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ การรับรู้ของประชาชนที่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับน้ำมันชาของศูนย์วิจัยและ
พัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา จังหวัดเชียงราย

ชื่อผู้วิจัย นายธัญญา ทองนำ

รหัสประจำตัว 57710058

นิสิตหลักสูตร

สาขาการจัดการสาธารณะ (รุ่น PM22)

หมายเลขโทรศัพท์ 084-7557445 email tb_thanya@hotmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.บรรพต วิรุณราช

ข้อมูลเบื้องต้น

1 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชาน้ำมันของ
ศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา
2. เพื่อนำผลการศึกษาเสนอต่อมูลนิธิชัยพัฒนา ในการปรับปรุงและพัฒนาเกี่ยวกับการ
ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีการรับรู้และมีความรู้ความ
เข้าใจเกี่ยวกับคุณประโยชน์ของชาน้ำมัน

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงปริมาณ)

- ได้
- ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน
- ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ..... *ธัญญา ทองน้ำ*

ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ
..... *ธัญญา* / *5* / *5* / *57*

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงปริมาณ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ การรับรู้ของประชาชนที่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับน้ำมันขาของศูนย์วิจัยและ
พัฒนาขาน้ำมันและพีชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา จังหวัดเชียงราย

ชื่อผู้วิจัย นายธัญญา ทองน้ำ

รหัสประจำตัว 57710058

นิสิตหลักสูตร

สาขาการจัดการสาธารณะ (รุ่น PM22)

หมายเลขโทรศัพท์ 084-7557445 email tb_thanya@hotmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.บรรพต วิรุณราช

ข้อมูลเบื้องต้น

1 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขาน้ำมันของ
ศูนย์วิจัยและพัฒนาขาน้ำมันและพีชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา
2. เพื่อนำผลการศึกษาเสนอต่อมูลนิธิชัยพัฒนา ในการปรับปรุงและพัฒนาเกี่ยวกับการ
ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีการรับรู้และมีความรู้ความ
เข้าใจเกี่ยวกับคุณประโยชน์ของขาน้ำมัน

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงปริมาณ)

- ได้
- ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน
- ไม่ได้ที่ฉบับ

ลงชื่อ.....

ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงปริมาณ)

ชื่อเรื่องงานนิพนธ์ การรับรู้ของประชาชนที่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับน้ำมันขาของศูนย์วิจัยและ
พัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา จังหวัดเชียงราย

ชื่อผู้วิจัย นายธัญญา ทองน้ำ

รหัสประจำตัว 57710058

นิสิตหลักสูตร

สาขาการจัดการสาธารณสุข (รุ่น PM22)

หมายเลขโทรศัพท์ 084-7557445 email tb_thanya@hotmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.บรรพต วิรุณราช

ข้อมูลเบื้องต้น

1 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของประชาชนที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชาน้ำมันของ
ศูนย์วิจัยและพัฒนาชาน้ำมันและพืชน้ำมัน มูลนิธิชัยพัฒนา
2. เพื่อนำผลการศึกษาเสนอต่อมูลนิธิชัยพัฒนา ในการปรับปรุงและพัฒนาเกี่ยวกับการ
ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีการรับรู้และมีความรู้ความ
เข้าใจเกี่ยวกับคุณประโยชน์ของชาน้ำมัน